

Třicet tři oken

Bediuzzaman Said Nursi

TŘICET TŘI OKEN

Autor: SAID NURSI

Původní název: 33 pencere

Nakladatelství: REJHAN

Odpovědný vydavatel: Lucie Bakis

Překlad: Lucie Bakis

Úprava titulní strany: Abdulah Brankovič

Tisk: MEGA

1. vydání: 1000

Copyright © by IK REJHAN 2012

All rights reserved

www.risaleinur.cz

info@risaleinur.cz

knihy@risaleinur.cz

ISBN 978-80-260-1244-7

EAN 978-80-260-1244-7

TŘICET TŘI OKEN

Bediuzaman
Said Nursi

Praha 2012

“A není věci, jež by chválu Jeho neslavila.”

(17 : 44)

TŘICÁTÉ TŘETÍ SLOVO

Toto slovo sestává z třiceti tří oken

Jako třicátý třetí dopis je toto zároveň
třicáté třetí slovo.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

“Ve jménu Boha, Milosrdného, Slitovného!”

*“Ukážeme jim znamení Svá ve všech světa
končinách i v nich samých, dokud se jim jasným
nestane, že toto pravdou je. A což Pánu tvému
nestačí, že svědkem je všech věcí?” (41:53)*

Otázka: Rádi bychom požádali o stručné vysvětlení cest lidstva a vesmíru, jakými jsou mikrokosmos a makrokosmos, poukazující na nutnou existenci a jednotu Boha a Jeho atributy a funkce Vládce, které naznačují dva výše uvedené verše. Nevěřící zašli příliš daleko, říkají: "Jak dlouho budeme říkat: '*A On mocný je nad všemi věcmi,*' a budeme muset pozvedat své ruce?"

Odpověď: Třicet tři slov, která byla napsána z třiceti tří kapek z oceánu tohoto verše a z oceánů pravdy, které z něj plynou. Podíváte-li se na ně, najdete svou odpověď. To, co řekneme nyní, je pouze náznak krůpěje, jediné kapky z oceánu.

Například chce-li skvělý stavitel postavit obdivuhodný palác, nejdříve ze všeho vybuduje základy moudrým a pravidelným způsobem a plánuje je tak, aby byly patřičné svým budoucím účelům a budoucímu výsledku. Poté je zručně rozdělí do sekcí a pokojů. Pak uspořádá a naaranžuje pokoje a ozdobí je gobelíny, poté je osvětlí elektrickými světly. Poté,

aby obnovil svou geniální práci a služby v tomto skvostném a ozdobeném paláci, tvoří nové výtvary a nové změny a úpravy v každé jeho úrovni. A potom instaluje telefon v každé z místností spojený s jeho vlastním příbytkem a otevře okno z každé z těchto místností, aby mohl být viděn.

Zcela stejným způsobem a *“Zajisté Bůh představuje příklad nejvznešenější,”* (16:60) Jedinečný Stvořitel, Jenž je pojmenován tisíci a jedním svatými jmény jako Skvělý Stvořitel Všeho, Nejmodřejší Panovník, Nejspravedlivější Soudce, si přál stvoření paláce vesmíru a stromu kosmu, jež tvoří makrokosmos. Vybudoval základy paláce, stromu v šesti dnech prostřednictvím principů moudrosti a zákonů Svého věčného vědění. Poté jej rozdělil a zformoval do vyšších a nižších úrovní a větví prostřednictvím principů Božského Určení a Rozhodnutí. Poté ozdobil vše, každý ze světů, odpovídajícím způsobem, jako nebesa hvězdami a zemi květinami. Poté projevil a rozzářil Svá Jména v oblasti těchto univerzálních zákonů a obecných principů. A poté výjimečným způsobem seslal na pomoc těm, kdo pláčí nad omezeními těchto univerzálních zákonů,

Svá Jména Nejmilosrdnější a Nejvíce Slitovný. To znamená, že v mezích působnosti těchto univerzálních a obecných principů Má zvláštní laskavosti, zvláštní podporu, zvláštní projevy, aby vše mohlo u Něj hledat pomoc a obrátit se na Něj vždy a kvůli jakékoli ze svých potřeb. Potom z každé místnosti, z každé úrovně, z každého světa, z každé oblasti bytí, od každého jednotlivce, zkrátka ze všeho otevřel okna, jež Jej budou ukazovat, to jest oznámil Svou existenci a svou jednotu. Ponechal telefon v každém srdci.

Nyní nebudeme diskutovat o těchto nespočetných oknech, neboť je to beztak nad naše síly. Ponechávajíce je všezahrnujícímu vědění Boha, poukážeme pouze velmi krátce a stručně na třicet tři oken – neboť to odpovídá požehnanému počtu *“tesbihat”* následujících předepsané modlitby, a pro jejich detailnější vysvětlení, které tvoří Třicátý třetí dopis a Třicáté třetí slovo a skládá se ze záblesků z veršů Koránu, odkazujeme čtenáře na zbytek Slova.

PRVNÍ OKNO

Podíváme-li se, vidíme, že všechny věci a obzvláště živé bytosti mají různé nesčetné potřeby a nesčetná přání. A tyto touhy a potřeby jsou jim zajišťovány v pravý čas, neočekávanými cestami, z míst, která neznají a kam jejich ruce nedosáhnou; pomoc přichází k nim. Ale síla těchto ubohých bytostí je nedostatečná i pro nejmenší z nekonečných věcí, po kterých touží, samy nemohou pokrýt své potřeby. Zamyslete se sami nad sebou: kolik věcí potřebujete, jichž vaše ruce nejsou schopny dosáhnout, jako jsou vaše vnější a vnitřní smysly a jejich potřeby? Porovnejte sebe a ostatní živé bytosti. Vizte, jak jedna po druhé dosvědčují Nutnou Existenci Boží a poukazují na Jeho Jednotu, takže ve svém součtu odhalují důvod nezbytně existujícího Jednoho za závojem Nepoznatelného, Koho: Jediného z Jednoty nesusobního tituly Nejštědřejší, Nejvýše Slitovný, Živitel a Poskytovatel.

Ó nevědomí nevěřící a prostopášníci! Čím můžete vysvětlit tuto moudrou, vnímavou a soucitnou působnost? Hluchou přírodou? Slepou silou? Nevědomou náhodou? Můžete ji vysvětlit nemohoucími a neživými příčinami?

DRUHÉ OKNO

Zatímco ve své existenci a osobitosti jsou věci v nerozhodné, zmatené a beztvaré formě mezi nespočetnými možnými cestami, je jim náhle dán nejuspořádanější a moudrý vzhled osobitosti. Například každá lidská bytost má na své tváři charakteristické rysy, které ji odlišují od všech ostatních lidských bytostí, a je vybavena vnějšími a vnitřními smysly. To potvrzuje, že tvář je nejdokonalejší známkou Božské jednoty. A stejně tak jako tvář potvrzuje existenci Nejmoudřejšího Stvořitele a poukazuje na Jeho existenci, tak také známka, kterou vykazují všechny tváře ve svém celku, ukazuje naší mysli, že všechny věci jsou výlučnou pečetí svého Stvořitele.

Ó popírači! Jaké dílně připisujete tyto známky, které žádným způsobem nemohou být napodobeny a jež jsou ve svém celku známkou Věčného Naléhavě Hledaného?

TŘETÍ OKNO

Armáda všech rozmanitých druhů zvířat a rostlin na planetě zemi sestává ze čtyřset tisíc různých skupin. (Členové některých těchto skupin jsou početnější než členové lidské rasy od časů Adama až do Dne Soudného). Jejich bytí je spravováno a zaopatřováno s dokonalou rovnováhou a řádem prostřednictvím jejich obživy, dokumentů, zbraní, uniforem, instrukcí a demobilizací, které jsou zcela různorodé a na nic není zapomenuto a nikdo z nich není zmaten, to vše je známkou Jednoho Jediného Boha z Jednoty tak zářícího jako slunce, o kterém nemůže být v žádném případě pochyb. Kdo jiný než Vlastník neomezené moci, všezahrnujícího vědění a nekonečné moudrosti by mohl mít jakýkoli podíl na této správě, jež je do nejvyšší míry zázračná. Neboť vmísí-li se mezi tyto druhy a národy, které jsou jeden spojen s druhým, někdo, kdo není schopen je spravovat a zaopatřovat všechny najednou, mnohé by uvedl ve zmatek. Zatímco dle významu verše:

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ

“Pozvedni jen zrak svůj, zda uvidíš trhlinu nějakou?”(67:3), zde není ani stopa po nějakém zmatku. A to ani tak malá, že by prst do ní mohl zasáhnout.

ČTVRTÉ OKNO

Tím je schopnost přijmout prosby pronesené jazykem skrytých schopností veškerých semen a jazykem vrozených potřeb veškeré zvěře a jazykem naléhavosti všech zoufalých.

Ano, právě tak jako jsou všechny tyto nesčetné prosby prokazatelně přijaty a vyslyšeny, tak ve velkém měřítku ve své celistvosti zcela jasně naznačují a poukazují na Nejvyšše Slitovného a Štědrého Stvořitele, Toho Jenž vyslyší modlitby.

PÁTÉ OKNO

Vidíme že vše, a zejména živé bytosti, vzniká náhle, okamžitě. Ale zatímco věci, které se objevují náhle z jednoduché substance, by měly být jednoduché, beztvaré a bez jakéhokoli umění, jsou stvořeny s uměním a krásou vyžadující velké dovednosti, jsou ozdobeny pečlivými výšivkami vyžadujícími mnoho času a ozdobeny úžasnými díly vyžadujícími mnoho nástrojů. Tudíž, stejně tak jako každé z těchto okamžitých, zázračných umění a nádherných kombinací naznačuje nezbytnou existenci Moudrého Stvořitele a jednotu Jeho Vlády, tak ve své celistvosti ukazují tím nejskvělejším způsobem na nekonečně Mocného, nekonečně Moudrého, Nutně Existujícího Boha.

Takže nyní, Ó, otupení odmítači! Jak to vysvětlíte? "Přírodou", jež je nevědomá, nemohoucí, a neznalá stejně jako vy? Nebo chcete udělat nekonečnou chybu a nazývat Nejsvatějšího Tvůrce „přírodou“ a se záminkou takto Ho pojmenovat, přivlastnit jí zázraky Jeho moci a spáchat tak absurdnost tisíckrát složenou?

ŠESTÉ OKNO

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

“Vskutku je ve stvoření nebes a země, ve střídání noci a dne, v lodi, jež pluje po moři s tím, co užitečné je lidem, ve vodě, již Bůh z nebe sesílá a kterou znovu oživuje zem po smrti její - a na ní všechna zvířata se rozptylují - a v pohybu větrů a oblacích podrobených mezi nebem a zemí - v tom všem jsou věru znamení pro lid rozumný.” (2:164)

Tento verš jednak poukazuje na Boží existenci a jednotu a zároveň tvoří opravdu veliké okno zobrazující Největší Jméno.

Podstatou verše je toto: všechny světy na vyšších a nižších úrovních vesmíru ukazují všemi rozličnými jazyky na jediný závěr, a tím je vláda jediného Nejmoudřejšího Tvůrce. A to následovně: stejně jako na nebesích – a dokonce i astronomie to uznává – dokonale uspořádané pohyby s výjimečně rozsáhlými důsledky ukazují existenci, jednotu a dokonalou vládu Nejmocnějšího Jediného, Jemuž náleží Sláva, stejně tak na zemi – a geografie to dokonce potvrzuje a uznává – poukazují nejdokonaleji uspořádané změny na nejrozsáhlejší prospěch, jako jsou roční období, na existenci a jednotu a dokonalou vládu stejného Všemohoucího Boha, Jemuž náleží Sláva.

Taktéž, stejně jako je živým bytostem poskytnuta obživa a jsou obléknuty v různých formách s dokonalou moudrostí a jsou vybaveny všemi druhy smyslů prostřednictvím dokonalé nadvlády, každé ze zvířat na zemi a v moři opět svědčí o existenci Všemohoucího Jediného Boha, Jemuž náleží Chvála, a poukazuje na Jeho jednotu, takže ve svém celku ukazují na rozsáhlé stupnici na jeho Božskou podstatu a dokonalost Jeho vlády.

Rovněž, stejně tak jako každá z pečlivě uspořádaných rostlin v zahradách a jemně ozdobené květy na těchto rostlinách a plody dokonalých tvarů, vznikající z těchto květů, a ozdobné výšivky zdobící tyto plody, vše dosvědčuje existenci Moudrého Stvořitele a ukazuje na Jeho jednotu, a tak ve svém celku poukazuje tím nejskvěleším způsobem na krásu Jeho milosrdenství a dokonalost Jeho vlády.

Taktéž, stejně jako kapky deště sesílané z oblaků na nebesích, pověřené povinnostmi pro důležité účely s moudrostí a cílem, a prospěch a výsledky nezbytně z jejich dopadu vyplývající, opět dokazují ve svém počtu a množství nezbytnou existenci a jednotu a dokonalou vládu Moudrého Stvořitele, stejně jako všechny hory na zemi a v nich uložené minerály se všemi svými různými vlastnostmi pro nesčetný užitek ukazují se vší silou a pevností hor na existenci a jednotu Moudrého Stvořitele a dokonalost Jeho vlády.

Stejně tak pohoří ozdobená nesčetnými druhy dokonale uspořádaných květů, malé pahorky na planinách i každá z hor dosvědčují nezbytnou existenci Moudrého

Stvořitele a ukazují na Jeho jednotu a společně ukazují majestát Jeho svrchanosti a dokonalost Jeho vlády, stejně tak i velká rozmanitost souměrných tvarů všech lístků trávy a stromů a všechna jejich různá stádia a stavy a dokonale vyvážené a nadšené pohyby opět poukazují na nezbytnou existenci a jednotu a dokonalou vládu Moudrého Stvořitele.

A tak jako i rovnoměrný vývoj v čase růstu všech živých těl a vybavení každého všemi druhy orgánů a jejich vědomé směřování k nespočetným rozličným plodům opět svědčí o nezbytné existenci Moudrého Stvořitele a naznačují Jeho jednotu a ve svém celku dokazují v opravdu ohromném rozsahu Jeho všezahrnující moc, jeho všeobjímající moudrost a nádheru Jeho umění a dokonalost jeho vlády, stejně tak i nitro a duše, přítomné ve všech zvířecích tělech, a jejich vyzbrojení nejdokonalejším způsobem nespočetnými druhy systémů a schopností a jejich vyslání za nespočetnými rozdílnými úkoly s dokonalou moudrostí dosvědčují v počtu zvířat a vskutku v počtu jejich schopností nezbytnou existenci Moudrého Stvořitele a poukazují na Jeho jednotu. A ve svém souhrnu ukazují tím

nejskvělejším způsobem krásu Jeho milosrdenství a dokonalost Jeho vlády.

A také, právě jako je inspirace z Nepoznatelného vložena do všech srdcí, ta inspirace, jež umožňuje člověku poznat každý druh vědy a znalostí a pravdu a která učí zvířata, jak uspokojit své potřeby, právě tak sděluje existenci Nejslitovnějšího Udržovatele a poukazuje na Jeho nadvládu, takže jejich vnější i vnitřní smysly, které jako paprsky sbírají nehmotné květy ze zahrady všehomíra a jsou všemi klíči od různých světů, poukazují tak jasně a zřetelně jako slunce na nezbytnou existenci, jednotu, jedinečnost a dokonalou nadvládu Moudrého Stvořitele, Vševědoucího Tvůrce, Nejslitovnějšího Tvůrce, Nejštědřejšího Poskytovatele.

Takto z dvanácti oken, dvanácti aspektů zde uvedených, se nám otevírá ohromné okno, které ukazuje ve světle pravdy zbarveném dvanácti různými barvami pravdu jednoty, jednoty a dokonalé nadvlády Všemohoucího Boha.

Ó nešťastní popírači! Čím ucpete toto okno, které je tak široké jako celá zeměkoule, vpravdě jako celá její roční oběžná dráha? A čím můžete uhasit tento

zdroj světla, jenž září jako samotné slunce?
Za jakým závojem nevšímavosti jej můžete
skrýt?

SEDMÉ OKNO

Dokonalý řád uměleckých děl rozptýlených po celém vesmíru a jejich dokonalá souměrnost a rovnováha a dokonalost jejich krásy a snadnost jejich stvoření a podobnost jednoho druhému a jejich projevy jednotné povahy ukazují v ohromném měřítku nezbytnou existenci a dokonalou moc a jednotu Moudrého Stvořitele.

Navíc právě tak jako stvoření nesčetných, různorodých, dokonale uspořádaných a složitých bytostí z neživých a prostých prvků opět dokazuje v množství těchto dokonale zkombinovaných bytostí nezbytnou existenci Moudrého Stvořitele a ukazuje na Jeho jednotu. A ve svém souhrnu všechny tyto bytosti dokazují vpravdě úžasným způsobem Jeho jednotu a dokonalost Jeho moci.

Poté největší možné rozlišení a rozdílnost bytostí při jejich obnově, zatímco jsou sestavovány a rozpouštěny – to jest během procesu, který nazýváme sestavením bytostí – z nejvyšší úrovně

chaosu a zmatku, například dělení výhonků a růst semen a kořenů bez vzájemné záměny jakýmkoli způsobem ačkoli jsou všechny smíseny v jednom shluku, a smíšené substance vstupující do stromů a rozdělovány pravidelně mezi listy, květy a plody, a živiny, které vstupují do těl ve smíšené formě a jsou rozlišovány a rozdělovány s dokonalou moudrostí a v dokonalé harmonii mezi buňky těla – opět dokazují nezbytnou existenci a dokonalou moc a jednotu Naprosto Moudrého Jediného, Dokonale Znalého Jediného, Dokonale Mocného Boha.

Dále také složení světa z drobných částíček do neohrazeného, širokého orného pole a každá okamžitá setba a sklizeň a získávání čerstvé úrody všech rozdílných vesmírů z něj a ty neživé, neschopné, nevědomé částice, jimž je najednou dáno aby vykonávaly nespočetné pravidelné činnosti s nejvyšším vědomím, moudrostí a schopností – to také dokazuje nezbytnou existenci Všemohoucího Jednoho, Jemuž náleží Sláva, a Tvůrce Dokonalosti a Jeho dokonalou Moc a majestát Jeho svrchovanosti a Jeho jednotu a dokonalost Jeho nadvlády.

Takto, prostřednictvím těchto čtyř cest, je otevřeno velké okno pro poznání Boha; oslovující rozum, ukazuje Moudrého Stvořitele v ohromném rozsahu.

Nyní, vy nešťastní lehkomyšlníci! Pokud Jej nechcete vidět a poznat Jej tímto způsobem, zbavte se svého rozumu; staňte se zvířetem, a buďte toho ušetřeni!

OSMÉ OKNO

Svědectví všech proroků (mír s nimi), jež z lidstva byli vlastníky průzračných duší, spoléhající se na jejich zřejmé a jasné zázraky; a svědectví všech světců, kteří se svými průzračně čistými srdci jsou duchovními póly lidstva, spoléhající se na jejich osvětlení a úžasná díla; a svědectví všech očištěných učenců, kteří mají průzračnou mysl, spoléhající se na jejich výzkum a ověření; svědectví všech těchto o nezbytné existenci, jednotě a dokonalé svrchovanosti Jediného Jednoho z Jednoty, Nezbytně Existujícího, Stvořitele Všechných Věcí, to vše tvoří vpravdě ohromné a světlem zalité okno.

Ó vy nešťastní popírači! V koho vkládáte svou důvěru, že si nevšímate tohoto okna? Nebo si snad představujete, že tím, že zavřete ve dne oči, celý svět se ponoří do tmy?

DEVÁTÉ OKNO

Univerzální uctívání v kosmu zcela jasně ukazuje na Absolutní Objekt Uctívání. Ano, dokonalá poslušnost a uctívání všech andělů a duchovních bytostí - prokázaná svědectvím těch, kteří pronikli do duchovního světa a do vnitřní dimenze věcí a setkali se s anděly a duchovními bytostmi – a všechny živé bytosti se samozřejmostí konající své povinnosti v dokonalém řádu a způsobem plným úcty, a všechny neživé věci, se samozřejmostí vykonávající své povinnosti v dokonalém podřízení se a způsobem plným úcty, to vše ukazuje nezbytnou existenci a jednotu Pravdivého Objektu Uctívání.

A tak i pravdivé vědění znalých, jenž má sílu shody a souhlasu, a plodné díky všech, kteří jsou vděční, a zářivá oslava všech, kdo chválí, a všechny zjevné důkazy a popisy Božské jednoty všech těch, kdo ji uznávají, a pravá láska a vášeň všech, kdo milují Boha, a pravá vůle a touha těch, kdo Jej hledají, a upřímné hledání a pokání všech těch, kdo se k Němu obracejí – to vše

dokazuje nezbytnou existenci a dokonalou nadvládu a jednotu Věčného a Uctívaného Jednoho, Toho, Jenž je Znamý, Zmiňovavý, Jemuž je Děkováno, Jenž je Chválen, Jediný, Milovaný, Vytoužený a Vyhledávaný.

Tak i veškeré přijatelné uctívání zdokonalených lidských bytostí a duchovní vyzařování a modlitby, vize a osvětlení, jež ústí v jejich přijatelné uctívání, opět poukazují na nezbytnou existenci a jednotu a dokonalou svrchovanost té Věčné Bytosti, Trvalého Objektu Uctívání. A tím tyto tři aspekty otevírají široké osvětlené okno k Božské jednotě.

DESÁTÉ OKNO

وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
 رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
 وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ * وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ * وَآتَاكُم مِّنْ كُلِّ
 مَآسَلٍ مَّمُوءَةٍ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا

“Bůh je ten, jenž stvořil nebesa a zemi a z nebe vodu seslal a z ní plodům pro obživu vaši vyrůst dal. A podrobil vám lodi, aby po moři pluly podle rozkazu Jeho, a též řeky vám podmanil; a podčinil vám slunce a měsíc, jež neúnavně obíhají, a též noc a den vám podrobil a vše, oč žádali jste Jej, vám uštědřil. A kdybyste chtěli spočítat projevy laskavosti Boží, nikdy je nespočítáte.” (14:32-34)

Vzájemná podpora a spolupráce bytostí ve vesmíru a fakt, že jedna na druhou reagují, ukazuje, že všechna stvoření jsou zaopatřována jedním Živitelem, jsou organizovány jedním Ředitelem, jsou pod zákony jediného Ničitele, jsou služebníky

jediného Pána. Neboť prostřednictvím všeobjímajícího zákona vzájemné pomoci slunce připravuje vše nezbytné pro životy živých bytostí na zemi podle svrchovaného pokynu a měsíc slouží jako kalendář a světlo, vzduch, voda a obživa spěchají na podporu živých bytostí a rostliny spěchají na podporu zvěře a zvířata spěchají na podporu lidských bytostí a části těla spěchají ku pomoci jedna druhé a částčky potravy dokonce chvátají na podporu buněk těla. Tato nekonečně moudrá a vzájemná podpora těchto bytostí a jejich reakce na potřeby jedna druhé a jejich vzájemná podpora a posilování v souladu se zákonem štědrosti, zákonem soucitu, zákonem milosrdenství, ukazují jasně a zcela zřejmým způsobem na to, že jsou služebníky, úředníky a stvořeními výhradního jedinečného Jediného z Jednoty, Nesrovnatelného Věčně Hledaného Boha, vládnoucího Absolutní Mocí, Dokonale Vědoucího, Nekonečně Soucitného, Dokonale Štědrého Nezbytně Existujícího.

Ó žalostná, bídná, upadající filosofie! Co můžeš říci tváří v tvář tomuto mohutnému oknu? Může s ním soupeřit tvá náhoda?

JEDENÁCTÉ OKNO

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

“Jak jinak, než vzpomínkou na Boha se mohou srdce uklidnit.” (13:28)

Díky poznání jediného Stvořitele všechny duše a srdce pocítí úlevu od tísně a zmatenosti, plynoucích z nesprávného vedení, a od duchovní bolesti vyplývající z tohoto strádání. Jsou zachráněny prisouzením všech stvořených bytostí jedinému Tvůrci. Nacházejí jistotu díky vzpomínání na jediného Boha. Neboť, jak je rozhodně dokázáno v Dvacátém Druhém Slovu, nejsou-li všechny bytosti připsány jedinému Tvůrci, je nutné připsat jedinou věc nespočetné návaznosti příčin a pak se i existence jediné věci stává tak obtížnou jako všechny bytosti ve svém celku. Neboť když jsou připsány Bohu, nesčetné věci jsou prisouzeny jediné bytosti, a nejsou-li mu přiřknuty, vyvstává nezbytnost připsat vše nesčetné návaznosti příčin. Poté se jediný plod stává tak obtížným jako celý vesmír, ba co více, ještě obtížnějším. Protože stejně jako když řízení jediného

vojáka je svěřeno stovce různých lidí, nastává stovka obtíží, a pokud je stovka vojáků svěřena velení jediného důstojníka, je tak snadné je řídit jako jediného vojáka, a stejně tak souhra nesčetných různých příčin ve stvoření jediné věci je stokráte obtížná. A pokud stvoření nesčetných stvoření je svěřeno jediné bytosti, pak se stává stokráte snadnou.

A takto pouze rozpoznáním Tvůrčí jednoty a vědění Boha může být člověk osvobozen od nezměrné tísně vyvstávající z jeho touhy hledat pravdu, nedílně spjaté s jeho podstatou. Protože v nevěře a v přidružování partnerů k Bohu jsou nekonečné obtíže a bolesti, je tato cesta zajisté bezvýchodná a zcela postrádající pravdu. Zatímco náležitě ke snadnosti, bohatosti a jemné kráse ve stvoření je nezměrná úleva v potvrzení Boží jednoty, tato cesta je zajisté nevyhnutelná a pravdivá.

Ó ubozí lidé svedení na scestí! Hled'te jak temná a plná bolesti je cesta pomýlení! Co vás nutí po ní kráčet? A pohled'te, jak snadná a příjemná je cesta víry a uznání Boží jednoty! Dejte se touto cestou a osvobod'te se!

DVANÁCTÉ OKNO

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى *

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى * وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

*“Oslavuj jméno Pána svého nejvyššího, * jenž vše stvořil a vyrovnal,* každý osud předurčil a usměrnil.” (87:1-3)*

Podle významu tohoto verše všem věcem, a obzvláště živým bytostem, byl dán tvar a pravidelné proporce v souladu s moudrostí tak, jako by se vynořily ze smysluplné formy. V těchto pečlivě vyměřených proporcích jsou obsaženy spleť krajností pro různá využití a prospěch. A forma jejich oděvu a jejich proporce, které se mění v různých obdobích jejich života, jsou tak nepodstatné, a přesto tak dokonale uspořádané a vyměřené a skládají se ze stanovených událostí jejich životů opět způsobem odpovídajícím moudrosti a užitku. Toto jasně dokazuje že tato nespočetná stvoření, jejichž tvary a

proporce byly naplánovány v oblasti stanovení Všemohoucího Jediného, Jemuž náleží Sláva, Moudrého a Dokonalého a jimž byl dán tvar navržený v dílně Boží moci, to vše poukazuje na nezbytnou existenci této Bytosti a dosvědčuje jeho jednotu a dokonalou moc nespočetným množstvím jazyků. Pohleďte na své vlastní tělo a jeho části a výsledky jeho spletitých a komplikovaných součástí! Vizte dokonalou sílu v dokonalé moudrosti!

TŘINÁCTÉ OKNO

Podle významu:

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

“A není věci, jež by chválu Jeho neslavila.”
(17 : 44)

Vše si připomíná svého Stvořitele svým vlastním jazykem a oznamuje Jeho svatost. Ano, chválu pronášejí všechny bytosti slyšitelně a prostřednictvím svébytných jazyků představují existenci jediné Nejsvětější Bytosti. Svědectví vrozených sklonů nemůže být odmítnuto. Zejména nemůže být pochyb, pokud důkazy přicházejí ze všech stran. Podívejte! Dokonale uspořádané tvary bytostí, které ve způsobu svého stvoření obsahují nekonečné svědectví a nabízejí důkazy nespočetnými způsoby jazykem svých povah a hledí k jednomu středu jako soustředné kruhy – to všechno jsou jejich jazyky. Podobně i jejich dokonale vyměřené a vyvážené sestavení, to vše jsou dosvědčující jazyky. A jejich dokonalé životy, to vše jsou opěvující jazyky. Takto,

jako je dokázáno ve Dvacátém-Čtvrtém Slovu, jejich opěvování, velebení a dosvědčování jediné Nejsvětější Bytosti prostřednictvím všech těchto jazyků, a tak jako světlo dokazuje existenci Slunce, toto názorně ukazuje Nezbytně Existujícího Jednoho a poukazuje to na dokonalost Jeho Božství.

ČTRNÁCTÉ OKNO

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
 وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ
 مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
 إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ

“Otaž se: V čí ruce je panství nade všemi věcmi?”(23:88) “A není žádné věci, jejíž pokladnice by u Nás nebyly.”(15:21) “A není živého stvoření jediného, aby je nedržel za kšticí jeho.”(11:56) “Pán můj je věru strážcem všech věcí.” (11:57)

Dle významu těchto veršů všechny věci mají ve všem potřebu jediného Nekonečně Slavného Stvořitele, ve všem, ve všech oblastech a za všech okolností. Podíváme-li se na bytosti ve vesmíru, vidíme ukázkou naprosté síly uvnitř naprosté slabosti a známky naprosté moci patrné v naprosté nemohoucnosti; například ohromující stavy a stádia, která vykazují rostliny, když se probudí životní síla v jejich semenech a kořenech. Je tu také důkaz v dokonalém

bohatství ukrytém uvnitř naprosté chudoby a sucha; jakou je chudoba stromů a půdy v zimě a jejich třpytivé bohatství a hojnost na jaře. Špetky dokonalého života jsou zřejmé v naprosté neživotnosti; jakou je proměna prvků na živou hmotu. Je zde navíc i důkaz ve všezahrnujícím vědomí uvnitř naprosté neznalosti; jakým je vědomé jednání všeho, od nejmenších částic až po hvězdy, a jejich následování řádu vesmíru a požadavků moudrosti a potřeb života.

Takto tato moc uvnitř nemohoucnosti a síla uvnitř slabosti a bohatství a hojnost uvnitř chudoby a život a vědomí v neživotnosti a nevědomosti, to vše nezbytně a samozřejmě otevírá okna do všech stran na nutnou existenci a jednotu Vlastníka Absolutní Moci a Absolutní Síly a Vlastníka Absolutního Bohatství, Naprosto Vševědoucího, Vždy živého a Soběstačného Jediného. Ve svém celku poukazují v ohromující škále na zářivou dálnici.

A tak, Ó vy lehkomyšlní, jež jste spadli do močálu přírody! Pokud neopustíte přírodu a neuznáte Božskou moc, musíte přijmout, že ve všem, i v každé malinkaté

částici, přebývá nekonečná síla a moc, neomezená moudrost a zručnost a talent vidět, poznat, a vést většinu ostatních bytostí.

PATNÁCTÉ OKNO

Podle významu verše:

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

“jenž udělal překrásně (dokonale) každou věc jím stvořenou,” (32:7), vše je vytvořeno v dokonalém měřítku a v dokonalém pořadí podle svých vrozených schopností a sestaveno s nejjemnějším uměním, nejkratší cestou, nejlepším stylem, tím nejlehčím způsobem a nejvhodnější formou. Podívejte se například na odění ptáků, a jak jednoduše čechrají své peří a nepřetržitě jej používají. A jak všemu jsou dána těla a tato jsou oblečena moudrým způsobem bez plýtvání a jakékoli marnosti; dosvědčují svým počtem nutnou existenci Nekonečně moudrého Tvůrce a ukazují na Vlastníka Absolutní Moci a Vědění.

ŠESTNÁCTÉ OKNO

Pravidelný řád a uspořádání ve stvoření a zániku bytostí, jež jsou obnovovány na zemi období za období, jasně dokazují všestrannou moudrost. Protože vlastnost nemůže existovat bez toho, komu patří, tak i tato všeobecná moudrost nezbytně poukazuje na Vševědoucího Boha. Nádherné ozdoby zahalené v závoji moudrosti zřetelně dokazují dokonalou štědrost a tato dokonalá štědrost ukazuje na milosrdnost Štědrého Stvořitele. Vše zahrnující laskavost a vše co je poskytnuto pod závojem štědrosti jasně dokazuje všeobjímající milosrdenství a toto všeobjímající milosrdenství nezbytně poukazuje na Milosrdného a Slitovného. Živobytí a potrava všech živých bytostí pod závojem milosrdenství, vše dokonale uzpůsobeno jejich potřebám, jasně ukazuje živitelovu Prozřetelnost a milosrdnou nadvládu a tato obživa a její poskytování nutně ukazuje na Štědrého Dárce.

Ano, všechna stvoření na planetě zemi, takto vytvořena s dokonalou moudrostí,

ozdobena dokonalou štědrostí, obdařena dokonalým milosrdenstvím a živena dokonalým soucitem, dosvědčují nutnou existenci Vševědoucího, Štědrého, Milosrdného, Poskytujícího Stvořitele a poukazují na Jeho Jednotu.

Pohleďte a zvažte také celou vesmírnou moudrost, jež je zjevná na tváři země a jež musí být nahlížena ve své celistvosti, jak jasně ukazuje účel a úmysl; a na dokonalou a moudrost obsahující štědrost objímající všechna stvoření; a všezahrnující slitování, jež v sobě obsahuje jak štědrost, tak moudrost a týká se všech bytostí na zemi; a na nejštědřejší podporu a obživu, jež v sobě obsahuje slitování i moudrost i štědrost a objímá všechny živé bytosti.

Právě tak jako sedm barev tvoří světlo a světlo, které ozařuje tvář země, nepochybně dokazuje existenci slunce, tak také tato štědrost v moudrosti a milosrdenost ve štědrosti a obživa a podpora v milosrdenství geniálně ukazují v ohromném měřítku a na vysoké úrovni na jednotu a dokonalou nadvládu naprosto Moudrého, Štědrého, Milosrdného, Poskytujícího, Nezbytně Existujícího Boha.

Ó vy otupení a lehkomyšní popírači! Čím vysvětlíte tyto moudré, štědré, milosrdné, prozřetelně podporující, tyto podivuhodné, báječné a zázračné jevy, jež máte před očima? Náhodou a shodou okolností, jež jsou bezcílné jako vy? Silou, jež je slepá jako vaše srdce? Přírodou, jež je hluchá jako vaše hlavy? Příčinami, jež jsou nemohoucí, neživé a neznalé jako vy? A nebo chcete dát jméno 'příroda', jež je zcela nemohoucí, neznalá, hluchá, slepá, náhodná a žalostná, Přeslavnému Bohu, Jež je naprosto svatý, čistý, vznešený, bez chyb a dokonale Mocný, Vědoucí, Slyšící a Vidící, a takto se dopustit neskonalého omylu? Tak jakou silou uhasíte tuto pravdu zářivou jako slunce? Za jakým závojem nevšímavosti ji můžete skrýt?

SEDMNÁCTÉ OKNO

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ

Na nebesích i na zemi jsou věru pro věřící znamení. (45:3)

Když pozorujeme tvář země v létě, vidíme dokonalou velkomyslnost a volnost, které v sobě nezbytně nesou zmatek a nepořádek, musí být nahlížena v rámci dokonalé harmonie a pořádku. Podívejte se na všechny rostliny zdobící povrch země!

A nepřekonatelná rychlost ve stvoření věcí nesoucí v sobě nerovnováhu a chaos je zjevná v dokonalé rovnováze. Podívejte se na všechny plody zdobící tváří země!

A ohromující mnohočetnost vyžadující nepodstatnost, dokonce ohyzdnost, je patrná uvnitř dokonalé krásy a umění. Podívejte se na všechny květiny pozlacující tvář země!

A naprostá lehkost ve stvoření věcí vyžadující nedostatek umění a prostotu je spatřována uvnitř nejjemnějšího umění a

talentu a pozornosti. Podívejte se pozorně na všechna semena, jež jsou jako malinké nádobky a programy, částí rostlin a stromů a malá pouzdra obsahující jejich životní historie!

A velké vzdálenosti vyžadující rozdílnost a rozmanitost vystupují v souladu a shodě. Podívejte se na všechny druhy obilných zrn rozeté po všech částech zeměkoule! A naprosté mísení vyžadující chaos a zmatek musí být naopak viděno v dokonalé rozdílnosti a odlišení. Zvažte dokonalé odlišení semen, když vzklíčí navzdory tomu, že byla rozhozena do země zcela smíchána a podobajíce se jedno druhému ve své podstatě, a různorodé látky, jež vstupují do stromů a jsou dokonale rozděleny pro listy, květy a plody, a potrava vstupující do žaludku, jak je smíchána a poté dokonale rozdělena orgánům a buňkám. Pohled'te na tu dokonalou moc v dokonalé moudrosti!

A veliká hojnost a nekonečné bohatství vyžadující nedůležitost a bezcennost je třeba vidět jako nejvzácnější a nejceněnější s ohledem na stvoření a umění na planetě zemi. Z těchto nespočetných zázraků umění zvažte jen množství druhů moruší, tohoto

cukroví Božské moci, na prostřené tabuli Milosrdného na tváři země! Pohlížejte na ně v dokonalém milosrdenství, dokonalém umění!

Takto, stejně jako den ukazuje světlo a světlo dokazuje slunce, velká hodnota společně s naprostou hojností; a bezmezné mísení a prolínání za současného nejpřesnějšího rozlišení a oddělení uvnitř této dokonalé hojnosti; a velké vzdálenosti společně s nejdokonalejším souladem a podobností v bezmezné odlišnosti a rozdílnosti; a nekonečná lehkost a snadnost společně s nekonečnou péčí v tvoření uvnitř dokonalé podobnosti; a absolutní tempo a rychlost v naprosté rovnováze a vyrovnanosti a rovnováha a žádné plýtvání v tom nejkrásnějším tvoření; a nekonečná hojnost a mnohost společně s nejvyšším stupněm krásy umění uvnitř naprosté nepřítomnosti promarnění; a nejzazší velkorysost společně s absolutním řádem v té nejvyšší úrovni krásy umění, to vše dosvědčuje nezbytnou existenci, dokonalou moc, krásnou nadvládu a jednotu a jedinstvo Všemohoucího, Jemuž náleží Sláva, Nejmodřejšího, Jemuž patří

Dokonalost, Nejslitovnějšího a Krásného. Názorně ukazují význam verše:

لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

“Jemu jména překrásná přísluší” (20:8)

Nyní, vy nevědomí, lehkomyšní, umínění ubožáci! Čím chcete vysvětlit tuto ohromující pravdu? Čím můžete objasnit tyto nekonečně zázračné a úžasné poměry? Čemu můžete připsat tato vpravdě obdivuhodná umění? Jakým závojem lehkomyšlnosti můžete zatáhnout toto okno, tak široké jako samotná země, a uzavřít jej? Kde je vaše náhoda a shoda okolností, váš nevědomý společník, na nějž spoléháte a kterého nazýváte “přírodou”, váš přítel a opora ve vaší pošetilosti? Je zcela nemožné, aby se náhoda a shoda okolností podílela na těchto poměrech, je to tak? A připsat “přírodě” jednu tisícinu z nich je tisíckrát nemožné, je to tak?

Nebo snad může neživá, nemohoucí příroda mít nehmotné stroje a tiskárny v každé jednotlivé věci, stvořené z každé z nich a v jejich mnohosti?

OSMNÁCTÉ OKNO

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

“Což neuvažovali o království nebes a země?” (7:185)

Zvažte toto srovnání, které je vysvětleno v Dvacátém druhém Slovu: skvělé, dokonale uspořádané, dokonale mistrovské dílo jako palác, samo o sobě poukazuje na dokonale promyšlený čin. Zcela pochopitelně stavba svědčí o činu výstavby. A dokonalý, dokonale uspořádaný čin nezbytně poukazuje na schopného konatele, zručného mistra, stavitele. A tituly schopného mistra a stavitele zcela samozřejmě ukazují na dokonalou vlastnost, to jest dokonalou schopnost pro toto umění. A tato dokonalá vlastnost a tato dokonalá schopnost pro umění zcela samozřejmě naznačuje existenci dokonalé jemu vlastní schopnosti. A dokonalá vlastní schopnost naznačuje existenci vznešeného ducha a vznešené podstaty.

Zcela stejným způsobem neustále obnovované dílo naplňující tvář země, nemluvě o vesmíru, jasně vykazují jednání nejvyšší dokonalosti. A tato jednání, která jsou obsažena v dokonalém řádu a moudrosti, jasně poukazují na konatele, jehož tituly a Jména jsou dokonalá. Neboť je zcela zřejmé, že dobře organizovaná, moudrá konání nemohou probíhat bez toho, kdo je koná. A tituly nejvyšší dokonalosti poukazují na naprosto dokonalé vlastnosti konatele. Protože podle pravidel gramatiky činná částice je tvořena z neurčitého způsobu (což je to, co je nazýváno v arabské gramatice "kořen"); tak jako zdrojem a kořeny podstatných jmen, jmen vlastních a titulů jsou vlastnosti. A vlastnosti ve své nejvyšší úrovni dokonalosti poukazují zcela nepochybně na naprosto dokonalé základní vlastnosti. A tyto dokonalé základní vlastnosti – které nejsme schopni popsat – ukazují s naprostou jistotou na základ, který je na tom nejvyšším vrcholu dokonalosti.

Takto, neboť v každé části světa všechna umělecká díla a stvoření jsou dokonalými díly, každé z nich dosvědčuje konání, a

konání dosvědčuje Jméno, a Jméno svědčí o atributu, a atribut o vlastnosti, a vlastnost svědčí o Základu. Takto, právě tak jako nespočetná stvoření jednotlivě dosvědčují nezbytnou existenci Slavného Stvořitele a naznačují jeho Jedinost, tak také všechny společně tvoří horizont Božského poznání tak silný jako řetěz stvoření. V nepřetržité poslušnosti tvoří důkaz skutečnosti, jež žádná pochybnost nemůže prorazit či přetrhnout.

Nyní, ubozí lehkomyšní popírači! Čím chcete rozdrtit tento důkaz, který je tak mocný jako řetězy vesmíru? Čím chcete zavřít toto zamřížované okno s jeho nespočetnými otvory, jimiž září paprsky pravdy v počtu těchto stvoření? Jakým závojem lehkomyšnosti jej můžete zatáhnout?

DEVATENÁCTÉ OKNO

Podle významu verše:

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

A pěje slávu Jeho sedm nebes a země i vše, co na nich je. A není věci, jež by chválu Jeho neslavila. (17:44)

Slavný Tvůrce připojil nebeským tělesům nespočetné významy a příklady moudrosti, aby vyjádřil Svou slávu a krásu, vyzdobil nebesa slovy sluncí, měsíců a hvězd. Také bytím v atmosféře přiřadil příklady moudrosti a významy a cíle, jako by měly mluvit skrze hřmění, blesky a kapky deště a dávat vedení v dokonalosti Jeho moudrosti a krásy Jeho milosrdenství.

On také způsobuje, že hlava země mluví svými významnými slovy, známými jako zvěř a rostliny, a zobrazuje vesmíru dokonalosti Svého umění. A také činí, že rostliny a stromy říkají slova této hlavy skrze slova svých listů, květů a plodů a

opět provolává dokonalost Svého umění a krásu Svého milosrdenství. Skrze Něj květiny a plody promlouvají slovy svých semen a dávají vedení vědomým a uvědomělým v jemnostech Jeho umění a dokonalosti Jeho nadvlády.

A tak bychom měli z těchto nespočetných slov oslavení propůjčit naše uši a naslouchat jedinému výhonku a jedinému květu a jejich způsobu vyjadřování a studovat cestu, kterou svědčí.

Zajisté, všechny rostliny a stromy popisují svého Tvůrce četnými jazyky tak, že nechají ty, co je studují, v úžasu, nutíc je zvolat:“ Chvála Bohu! Jak nádherně pro Něj svědčí!“

Ano, oslavení rostlin v čase, kdy jejich květy rozkvétají, a moment, kdy produkují nové výhonky a kdy nabízejí svá slova s úsměvem, jsou tak krásné a jasné jako ony samé. K zamyšlení jsou krásná ústa každé květiny a jazyky jejich pravidelných výhonků a slova jejich dobře vyměřených semen, řád ukazuje moudrost a viditelně je uvnitř rovnováhy, jež ukazuje znalosti. A rovnováha je uvnitř umělecké výšivky, jež naznačuje schopnost a dovednost. A umělecká výšivka je uvnitř ozdoby, jež

naznačuje přízeň a velkomyslnost. A ozdoba je uvnitř jemných vůní, jež ukazují milosrdenství a dobrotu. A tyto významné vlastnosti jedna v druhé utvářejí jazyk svědectví, jež najednou popisuje Překrásného Tvůrce prostřednictvím Jeho Jmen a zobrazuje Ho skrze Jeho vlastnosti a vykládá manifestace Jeho Jmen a vyjadřuje Jeho tvorbu Jím milovanou a známou.

Slyšíte-li takovéto svědectví od jediné květiny, budou přetrvávat vaše pochyby a nedůvěra a nevšímavost? Posloucháte-li všechny květiny ve vládcových zahradách na povrchu země a uslyšíte-li, jakou vznešenou silou provolávají nutnou existenci a jednotu Slavného Tvůrce. Pochybujete-li stále, může se o vás tvrdit, že jste vědomá lidská bytost?

Nyní se podívejte pozorně na strom! Všimněte si jemných úst rašícího listu na jaře, květů, souměrně se otevírajících, a plodů, dmoucích se moudrostí a milosrdenstvím a tančících ve větvích při foukání vánku jako nevinné děti. Všimněte si té harmonie v moudrém řádu vyjádřenou jazykem listů, zelenajících se ve štědrých rukách, květin, usmívajících se radostí z přijímané laskavosti, a plodů,

smějících se v oznámení milosrdenství. Pohled'te na pečlivé umění a výšivky v harmonii prokazující spravedlnost; a milosrdenství v dovedných výšivkách a ozdobách; a rozmanité chutě sladkostí a lahodné vůně, jež ukazují milosrdenství a dobrotu; a semena, z nichž každé je zázrakem moci uvnitř příjemných chutí: vše toto ukazuje nejjasnějším způsobem na nutnou existenci a jednotu Nejmodřejšího, Štědrého, Milosrdného, Dobrotivého, Štědrého Tvůrce, Udělovatele Kráasy a Laskavosti, na krásu Jeho milosrdenství a dokonalosti Jeho nadvlády.

Tudíž, můžete-li naslouchat najednou jazykům všech stromů na zemi, uvidíte a porozumíte, jaké nádherné šperky lze naleznout v klenotnici verše:

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

“Oslavuje Boha vše, co na nebesích je i na zemi.” (62:1)

Ó, vy nešťastní, lehkomyšní, jež se považujete za svobodné díky svému nevděku! Nechtěl-li by, abyste jej poznali, ten Štědrý v Kráse, Jež dělá sebe pro vás znalého a milovaného prostřednictvím těchto nespočetných jazyků, umlčel by je.

Jelikož nejsou umlčené, neměly by být zanedbané. Nemůžete být ochráněni zakrýváním svých uší v nevšímavosti. Vesmír neutichne při zakrývání vašich uší, bytí v něm nebude tiché, svědkové Božské jednoty nebudou držet své jazyky za zuby. A zajisté vás zavolají k odpovědnosti...

DVACÁTÉ OKNO ¹

¹ Význam tohoto dvacátého okna se naskytl v mém srdci v arabštině takto:

تَلَّأُ الضِّيَاءِ مِنْ تَنْوِيرِكَ تَشْهِيرِكَ * تَمْوُجُ الْإِعْصَارِ
 مِنْ تَصْرِيفِكَ تَوْطِيفِكَ * سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَ سُلْطَانَكَ
 * تَفَجُّرُ الْأَنْهَارِ مِنْ تَدْخِيرِكَ تَسْخِيرِكَ * تَزِينُ الْأَحْجَارِ
 مِنْ تَدْبِيرِكَ تَصْوِيرِكَ * سُبْحَانَكَ مَا أَبْدَعَ حِكْمَتَكَ *
 تَبَسُّمُ الْأَزْهَارِ مِنْ تَزْيِينِكَ تَحْسِينِكَ * تَبْرُجُ الْأَثْمَارِ مِنْ
 إِنْعَامِكَ إِكْرَامِكَ * سُبْحَانَكَ مَا أَحْسَنَ صَنَعَتَكَ *
 تَسْجُعُ الْأَطْيَارِ مِنْ انْطِقَاكِ إِرْفَاقِكَ * تَهْزُجُ الْأَمْطَارِ
 مِنْ انْزَالِكَ إِفْضَالِكَ * سُبْحَانَكَ مَا أَوْسَعَ رَحْمَتَكَ *
 تَحْرُكُ الْأَقْمَارِ مِنْ تَقْدِيرِكَ تَدْبِيرِكَ تَدْوِيرِكَ تَنْوِيرِكَ *
 سُبْحَانَكَ مَا أُنُورَ بُرْهَانِكَ وَأَبْهَرَ سُلْطَانَكَ

Záření světla je skrze Tvé osvětlení a obeznámení;

Vynutí se věku je skrze Tvé odbavení a zaměstnání věku;

Sláva Tobě, jak mocné je tvé pravidlo!

Plynulý tok řek vpřed je skrze Tvé uložení jich a podrobování si je;

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ
مَعْلُومٍ * وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

„Sláva tomu, v jehož rukou je panství nade věcmi všemi.“ (36:83)

“A není žádné věci, jejíž pokladnice by u Nás nebyly, a sesíláme vám ji jedině v míře stanovené; a poslali jsme větry oplodňující a seslali jsme z nebe vodu, již vás napájíme, vždyť vy v zásobě ji nemáte.“ (15:21)

Výzdoba kamenů je skrze Tvé navrhování a ujímání se jich.

Sláva Tobě, jak vznešená je tvá moudrost!

Úsměvy květin jsou skrze Tvé zdobení a okrášlení jich;

Zdobení plodů je skrze Tvou dobrotivost a velkomyslnost;

Sláva Tobě, jak krásné je tvé umění!

Koledy ptáků jsou skrze Tvé poskytnutí jejich řeči a Tvůj užitek;

Zpívání kapek deště je skrze Tvé zapříčinění že padají, Tvou dobročinnost;

Pohyb měsíce je skrze Tvé stanovení, Tvé plánování, Tvé otáčení jím, Tvé osvětlení Jeho;

Sláva Tobě, jak brilantní jsou Tvé důkazy, jak oslnivá je Tvá svrchovanost!

Právě jako je patrná dokonalá moudrost a umělecká krása v podrobnostech a výsledcích a v detailech, tak také vesmírné prvky a velcí tvorové přijímají své pozice v souladu s moudrostí a uměním, navzdory jejich zřejmému smíchání dohromady náhodou bez pravidelného řádu. Takto, jak ukazují jeho další moudré povinnosti, světlo svítí, aby svolávalo a umožnilo poznání Božských stvoření na povrchu země s povolením svého Vladaře. To znamená, že světlo zaměstnává Moudrý Tvůrce; pomocí toho vystavuje Svá umělecká díla na výstavě trhu tohoto světa.

Nyní vemte v úvahu vítr! Podle svědectví jeho dalšího moudrého, štědrého užitku a povinností, vítr pospíchá k mimořádně četným a důležitým úkolům. To znamená, že jeho pohyb ve vlnách je zaměstnán, vyslán a využit Vševědoucím Tvůrcem; pracuje tempem, aby rychle provedl rozkaz svého Pána.

Nyní vemte v úvahu prameny, potoky a řeky! Jejich vyvěrání ze země a z hor není dílem náhody. Ukazuje svědectví na jejich užitku a plodech, práci Božského milosrdenství a jejich prohlášení, že jsou uskladněny v horách v rovnováze

moudrosti v poměru potřeby, jsou podmaněné a uskládněné Moudrým Pánem, a jejich tok je jejich bujně vyhovění Jeho příkazu.

Nyní vemte v úvahu všechny druhy kamenů a drahokamů a minerálů v zemi! Jejich zdobení a prospěšné vlastnosti, moudrý prospěch s nimi spojený a jejich bytí přichystané způsobem vhodným pro lidské a zvířecí životně důležité potřeby, vše ukazuje, že jsou vytvořeny Moudrým Stvořitelem cestou zdobení, uspořádání, plánování a formování.

Nyní vemte v úvahu květiny a plody! Jejich úsměvy, chutě, krásy, ozdoby a vůně jsou jako pozvání a menu ke stolu Nejštědřejšího Stvořitele, Milosrdného Dárce Krásy; jsou dána rozmanitá menu a pozvání každému druhu prostřednictvím jejich rozdílných barev, vůní a chutí.

Nyní vemte v úvahu ptáky! Nepochybné svědectví, že jejich štěbetání a cvrlikání, které je dílem Moudrého Stvořitele, Který je nechává promluvit, je udivující cestou, jakou vyjadřují své pocity jeden druhému těmito zvuky a přednášejí své záměry.

Nyní vemte v úvahu mraky! Jednoznačným svědectvím je zvláštnost, že jsou stvořeny v prázdném vesmíru. Ťukání deště není bezvýznamné vyzvánění a burácení hromů a blesků není nicotný rámus. Kapky deště jsou jako živá voda dojeny z mraků a napájejí živá stvoření na zemi, jež je potřebují a touží po nich. Tyto skutečnosti ukazují, že ťukání deště a burácení hromů jsou smysluplné a plné moudrosti. Ve velení Štědrého Dárce dešť volá na ty, jež po něm touží: „Dobrá zpráva! Už jdu!“ Ukazuje co znamená.

Nyní se podívejte na nebe a z nespočetných subjektů na něm vemte v úvahu pouhý měsíc! Je ukázáno na závažných příkladech moudrosti spojených s pohybem měsíce týkající se země, že jeho pohyb je ve velení Mocného a Moudrého. Zde to zkrátíme, jelikož jsme toto vysvětlili v jiných částech Risale-i Nur.

Tyto vesmírné prvky, které jsme vyjmenovali, od světla po měsíc otevírají ve značné míře vskutku dalekosáhlé okno. Provolávají a ukazují jednotu Nutně Existujícího Jednoho Boha a dokonalost Jeho moci a velkolepost Jeho svrchovanosti.

A tak vy lehkomyšní! Jste-li schopni utišit tento hlas, burácející jako hrom, a uhasit toto světlo oslnivé jako slunce, zapomeňte Boha! A nebo poberte rozumu! Zvolejte, *Všechna Sláva Tobě!* A,

سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

“A pěje slávu Jeho sedm nebes a země i vše, co na nich je.” (17:44)

DVACÁTÉ PRVNÍ OKNO

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

*A slunce ubíhá k místu odpočinku svého, a
takové je ustanovení vševědoucího, mocného.*
(36:38)

Vesmírná lampa, slunce, utváří okno na existenci a jednotu vesmírného Stvořitele, který je tak brilantní a průzračný jako slunce samotné. I přes své velké rozdíly týkající se velikosti, pozice, a rychlosti, dvanáct planet, zahrnujících i naší zeměkouli, známých jako sluneční soustava, je v pohybu a obíhá svou oběžnou dráhu s dokonalým řádem a moudrostí a dokonalou harmonií bez jediné sekundy zmatku a je vázáno ke slunci Božským zákonem známým jako gravitace, to jest, jako by následovaly svého vůdce v modlitbě. Toto ukazuje na rozsáhlé stupnici velikost Božské moci a jednotu jejich Pána. Posud'te sami, tyto neživá těla, tyto ohromná nevědomá tělesa jsou otáčeny

a zaměstnávány v nejlepším pořádku a moudré harmonii, v rozmanitých formách a různých vzdálenostech a pohybech, poskytující stupeň síly a moudrosti. Pokud by shoda náhod měla zasahovat v nejmenším množství v této rozsáhlé a složité záležitosti, způsobila by explozi tak velikou, jež by rozptýlila celý vesmír. Pokud by byl zpomalen pohyb jedné z nich jen na minutu, způsobilo by to její opuštění své oběžné dráhy a otevřelo by to možnost srážky s další planetou. Rozumíte, jak děsivá by byla kolize těles tisíckrát větších než Země.

Nyní odkážeme zázraky sluneční soustavy vše objímajícím vědomostem Boha, což je dvanáct planet, jež jsou následovníky slunce, a jeho plody, a vezmeme v úvahu naši vlastní planetu Zemi, která je před vašima očima. Vidíme, že naše planeta obíhá po dlouhé dráze kolem slunce pod vládcovým vedením jako její nejdůležitější povinnost – jak je vysvětleno v Třetím Dopisu – tak, že ukazuje majestátnost veličenstva a vznešenost svrchovanosti Božství a dokonalost Jeho milosti a moudrosti. Byla udělána vládní lodí, naplněnou divy Božského

umění, a putovní výstavou jako obydlí pro pohledy Božských uvědomělých služebníků. A měsíc k ní byl připojen jako příklad moudrosti s přesným počítáním jako ručička hodin ukazující čas. I měsíci byly dány rozmanitá panská sídla, skrze která cestuje. Tudíž tyto hlediska této naší požehnané planety dokazují nutnou existenci a jednotu Vlastníka Veškeré Moci tak silným svědectvím, jakým je sám svět. Z tohoto můžete udělat analogii zbytku sluneční soustavy.

Mimoto se slunce otáčí kolem své vlastní osy jako kolovrat, aby zafoukalo do míče nehmotné závitě zvané gravitace a s nimi svázalo planety a uspořádalo je. Tak je také slunce poháněno společně se svými planetami rychlostí, jež podle odhadu znalců zkrátí pěti hodinovou vzdálenost na jednu sekundu ve směru souhvězdí Herkula, nebo ve směru Slunce Sluncí. To zcela určitě nastává skrze moc a velení Slavného Panovníka Věčnosti. Jako by udělal sluneční soustavu předvádějící tyto manévry jako rotu vojáků na vojně, a tak předvádí majestátnost Své Vlády.

Ó vy astronomové! Jaká náhoda může zasahovat v těchto záležitostech? Ruce

kterých příčin můžou na ně dosáhnout? Jaká další síla se tomu může přiblížit? Honem, mluvte! Ukázal by slabost takovýto Slavný Vladař a dovolil by někomu druhému zasahovat do své svrchovanosti? Dal by do jiných rukou živá stvoření, která jsou plody, výsledky, cíli a podstatou vesmíru? Dovolil by někomu jinému zasahovat? Především člověka, nejobsáhlejšího z těchto plodů, nejdokonalější výsledek, Svého zástupce na zemi a čestného hosta, nechal by ho sám o sobě? Odkázal by ho na přírodu a náhodu a snížil by svou svrchovanost na nulu; snížil by na nulu Svou dokonalou moudrost?

DVACÁTÉ DRUHÉ OKNO

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا * وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا *
 وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا * فَاَنْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ
 كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

“Což zemi jsme jak lože nerozprostřeli; a hory jejími podpěrami neučinili?; a v párech jsme vás stvořili.” (78:6-8)

“Pohlédni tedy na stopy milosrdenství Božího, pohlédni, jak zemi oživuje po smrti její.” (30:50)

Zeměkoule je jako hlava se stovkami tisíci ústy a v každých ústech je sto tisíc jazyků. Na každém jazyku je sto tisíc důkazů a každý z nich dosvědčuje četnými cestami nutnou existenci, jednotu, svatá jména a Nejkrásnější Jména Nejslavnějšího, Jediného Boha.

Podívejme se nyní na Zemi na počátku jejího stvoření a uvidíme, že skála byla stvořena z hmoty v tekutém stavu a že zemina byla stvořena ze skály. Přetrvala-li by tato látka tekutá, nebyla by obyvatelná,

a byla-li by tekutina tvrdá jako železo poté, co se stala skálou, nebyla by vhodná pro život. Takže zcela jistě to, co tomu dalo jeho podobu, je moudrost Moudrého Stvořitele, Který viděl potřeby budoucích obyvatelů země. Poté vrstva zeminy byla usazena na štíty hor, aby zemětřesení povstávající z vnitřních otřesů mohlo dýchat skrze hory a nesetřáslo by zemi z jejího chodu a povinností a aby pohoří chránily zemi před pronikáním moře a aby byly sýpkami životně důležitých potřeb živých bytostí a aby čistily vzduch od škodlivých plynů, umožňujíc živým bytostem dýchat, a aby hromadily a udržovaly zásoby vody a aby byly pramenem a zdrojem minerálů potřebných pro živá stvoření.

Tudíž toto postavení jasně dosvědčuje nutnou existenci a jednotu Vlastníka Absolutní Moci, Moudrého a Milosrdného Boha.

Ó geografové! Čím toto vysvětlíte? Která náhoda by učinila tuto vládcovu loď plnou báječných stvoření exhibicí zázraků a točila by s ní rychlostí, jež pokryje vzdálenost dvaceti čtyř tisíc let za jeden rok, zatímco by nepovolila jedinému

předmětu na ní naaranžovanému spadnout z jejího povrchu?

Vemte v úvahu také překvapující umění na planetě zemi. Jak moudře jsou částice zaměstnány ve svých funkcích. Jak moudře přistupují k hostům Nejmilosrdnějšího na zemi skrze příkazy Moudrého a Mocného a spěchají jim sloužit!

Také se podívejte na tyto vyšívané linky v podivuhodném a báječném umění na povrchu země, mnohobarevné a plné překvapující moudrosti! Pomšimněte si, jak potoky a říčky, moře a řeky, pohoří a hory jsou udělány obydlími a dopravními prostředky vhodnými pro Jeho rozmanitá stvoření a služebníky. Povšimněte si jak je s dokonalou moudrostí a řádem naplnil stovkami tisíci druhy rostlin a zvířat a dal jim život a učinil je radostnými a jak pravidelně minutu za minutou propouští stvoření a vyprazdňuje tato obydlí zánikem a poté je znovu spořádaně naplní způsobem 'vzkříšení po smrti'. Toto svědčí stovkami tisíci jazyky na nutnou existenci a jednotu Mocného v Milosti, Moudrého v Dokonalosti.

Krátce: Země, jejíž povrch je výstavou zázraků umění, přehlídkou divů stvoření,

místem průjezdu pro karavany bytostí a mešitou a obydlím pro řady věřících, je jako srdce celého vesmíru; zobrazuje světlo Božské jednoty na stejném stupni jako vesmír.

Ó geografové! Má-li země stovky tisíc úst se stovkami tisíci jazyků z nichž každý ukazuje Boha, a vy Ho stále nepoznáváte a potápíte se v močálu přírody, pak přemýšlejte nad velikostí vaší chyby! Poznejte, jaký bolestný trest díky tomu zasloužíte! Přijďte k rozumu a vytáhněte vaši hlavu z močálu! Řekněte:

أَمَنْتُ بِاللَّهِ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ

„Věřím v Boha, v Jehož rukou je svrchovanost všech věcí.“

DVACÁTÉ TŘETÍ OKNO

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

“Jenž stvořil smrt i život.”(67:2)

Život je nejprůzračnějším, nejkrásnějším zázrakem vyšší moci. Je nejsilnějším a nejbrilantnějším důkazem Božské jednoty. Je nejobsáhlejší a nejtřpytivějším zrcadlem odrážejícím projevy Jeho Věčnosti. Ano, život sám o sobě ukazuje Žijícího a Soběstačného společně s jeho jmény a projevy. Život je světlo, je jako lék namíchaný z mnoha vlastností. Stejně jako sedm barev je kombinovaných ve světle a různé přísady jsou namíchané v lécích, tak i život je skutečnost udělána z mnoha rozličných vlastností. Některé z vlastností se ve skutečnosti rozšiřují pomocí smyslů; takové se rozvinou a jsou odlišené. Ale většina je vnímána ve formě emocí; takové se ukážou vyvěřáním ze života.

Dále život obsahuje výživu, soucit, milost a moudrost, které jsou dominantní při plánování a správě vesmíru. Jako by je život připevnil na pozadí vesmíru a táhl je

na místo vstupu. Například když život vstoupí do těla, Jméno Moudrý je ukázáno; udělá moudře jeho domov, dobře a spořádaně. Stejnou cestou Jméno Štědrý je ukázáno; uspořádá a vyzdobí jeho obydlí dle jeho potřeb. Ve stejnou dobu oznámení Jména Milosrdný je patrné; uděluje nejrůznější dary pro pokračování a dokonalost života. A opět nastejno se objeví oznámení Jména Dárce; přináší živobytí, hmotné a nehmotné, potřebné pro zachovávání a rozvíjení se života, a po částech je ukládá v jeho těle. To znamená, že život je jako bod zaostření; rozmanité vlastnosti vstupují jedna do druhé, vlastně stávají se jedna jako druhá. Je to, jako by v onom úplném životě byla najednou vědomost a ve stejném čase moc a nastejno moudrost a milost a tak dále...Tudíž s ohledem na tuto komplexní podstatu život je jako zrcadlo Věčného Boha, odrážející nezbytné vládcovy vlastnosti. Je to díky tomuto tajemství, že Bůh, Věčně Žijící a Soběstačný, tvoří život ve velkém bohatství a hojnosti a rozptyluje jej daleko a široko a přenáší jej a shromažďuje vše kolem života a dělá vše sloužící životu. Protože životní povinnosti jsou veliké. Ano, není

jednoduché býti zrcadlem Věčného Boha, není to nějaká drobná povinnost.

Tudíž tento okamžitý a nepřetržitý vznik těchto nespočetných životů, což neustále vidíme před našima očima, a seslání a bytí duší, jež jsou počátkem a jádrem životů, ukazuje nutnou existenci, posvátné vlastnosti a Nejkrásnější Jména Nutně Existujícího Boha, Věčně Žijícího a Soběstačného, stejně jasně jako sluneční paprsek ukazuje existenci slunce.

Stejně tak jako je člověk nepřipouštějící a neuznávající existenci slunce nucen popřít světlo naplňující den, tak i člověk, který nepřipouští Slunce Božské Jednoty, Věčně Žijící a Soběstačné, a Dárce Života a Smrti, takovýto člověk musí popřít existenci živých bytostí plnících zemi a musí popřít i minulost a budoucnost. Spadne stokrát níže než zvěř, ze stupně života někam do neznalosti a neživosti.

DVACÁTÉ ČTVRTÉ OKNO

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ
الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

“Není božstva kromě Něho! A zahyne všechno kromě tváře Jeho - a Jemu náleží rozhodnutí a k Němu budete navraceni.” (28:88)

Smrt je důkazem nadvlády stejně tak, jako život je toho důkazem; jsou nejsilnějším důkazem Božské Jednoty. Jako verš níže,

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

“Jenž stvořil smrt i život.” (67:2), naznačuje, že smrt není zánik bez tvůrce, bez existence, zkáza a nebytí, raději, jako je ukázáno v Prvním Dopise, smrt je bytí propuštěné ze služby Moudrým Tvůrcem, změna bydliště, výměna těl, odpočinek od povinností, osvobození z vězení těla; je to rozumná a spořádaná práce moudrosti. Vskutku, stejně jako živý povrch země a dobře stvořené a žijící bytosti na něm

dosvědčují nutné existenci a jednotě Moudrého Tvůrce, tak také svou smrtí tyto živé bytosti svědčí o věčnosti a jednotě Věčně Žijícího a Soběstačného Boha. Protože toto je prokázáno a objasněno v Dvacátém Druhém Slovu, že smrt je velice silným důkazem Božské jednoty a věčnosti, odkazujeme diskusi onomu Slovu a zde vysvětlíme pouze jeden důležitý bod. Ten je následující:

Svou existencí ukazují živé bytosti na existenci Nutně Existujícího Boha a zároveň svou smrtí tyto živé bytosti svědčí o věčnosti a jednotě Věčně Žijícího a Soběstačného Boha. Například povrch země, jež je živým stvořením, ukazuje na svého Tvůrce svým pořádkem a poměry; stejně tak na něj ukazuje, když zemře. To jest, když zima pokryje povrch země sněhovou pokrývkou, obrátí pohledy lidí od sebe – lidé pohledí do minulosti za odcházejícím jarem – a ukáže jim daleko širší scénérii. To znamená, všechny minulé jara na zemi, jež všechny byly zázrakem vyšší moci, informují lidstvo, že nové živé jarní stvoření země nastane, a jelikož všechny, každá živá zem, dosvědčují existenci těchto budoucích zázraků Božské

Moci, dosvědčují brilantně a mocně a na velikém měřítku nutnou existenci, jednotu, trvání a věčnost Nejslavnějšího Tvůrce, Mocného v Dokonalosti, Věčného; ukazují tak brilantní důkazy, že člověk, chce-li nebo ne, je nucen prohlásit: „ Věřím v Boha Jediného, Jedinečného!“

Krátce: Dle významu verše,

وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

A oživuje zemi po smrti její,(30:19), stejně jako s jarem dosvědčuje živá země svého Tvůrce, tak také svou smrtí obrací pohledy lidí na zázraky Božské moci řazené na dvou křídlech času, minulosti a budoucnosti; poukazuje tisíce zázraků moci namísto jednoho. A každé z těchto jar to potvrzuje jistěji než přítomné jaro, neboť ty minulé odešly se svými zjevnými příčinami a po nich další jako oni přišly na jejich místa. To znamená, že zjevné příčiny jsou ničím: Pouze Mocný a Milosrdný stvoří jara a připoutajíc je k příčinám ukazuje, že je poslal. A povrchy země řazené v budoucím čase svědčí ještě brilantněji. Protože ty budou stvořeny z ničeho, z nebytí, a poslány; budou dány na

zem, učiní své povinnosti a poté budou poslány pryč.

A tak dále, Ó vy lehkomyšní odchýlení k přírodě a potápějící se v jejím močálu! Jak může něco, co nevlastní dostatečně moudré a mocné ruce k obejmutí veškeré minulosti a budoucnosti, zasahovat do života na zemi? Chcete-li být zachráněni, řekněte: „Nanejvýš je příroda zápisníkem Božské moci. A náhoda, ta je závojem Božské moudrosti, jež skrývá naši neznalost.“ Přistupte k pravdě!

DVACÁTÉ PÁTÉ OKNO

Jako jeden úder ukazuje útočníka a dobře vyrobené umělecké dílo vyžaduje umělce a potomstvo potřebuje rodiče a spodní povrch poptává horní povrch a tak dále...jako všechny tyto vlastnosti známé jako příbuzné záležitosti, jež nejsou úplné a nemůžou existovat jeden bez druhého, nahodilost, jež je patrná v podrobnostech vesmíru stejně jako v jeho celku, ukazuje na nezbytnost. A jednaný stav bytí, jež je vidět na každém z nich, ukazuje na jednání a tvořivost patrná ve všech poukazuje na tvůrčí schopnost a mnohočetnost a skladba je viděna ve veškeré požadované jednotě. A nezbytnost, jednání, tvůrčí schopnost a jednota jasně a nutně vyžadují někoho, kdo není náhodný, způsobený, četný, složený a stvořený, ale někoho, kdo nese vlastnosti bytí nezbytný, činitel, jeden a stvořitel. V takovém případě veškerá nahodilost, jednané stavy bytí, tvořivost, mnohočetnost a skladba svědčí o Nutné Existenci Jediného Boha, toho, Jež jedná dle Své Vůle, Stvořitele Všeho, Jediného z Jednoty.

Krátce: Stejně jako je nezbytnost patrná z nahodilosti, jednání ze stavu jednaného bytí a jednota z mnohočetnosti a existence bývalého s jistotou naznačuje existenci pozdějšího, tak tou samou cestou vlastnosti jako tvořivost a zajištění všech svých potřeb, jež jsou viděny ve stvořeních, jasně ukazují existenci Utvářející a Poskytující vlastnosti. A návazně existence těchto vlastností nezbytně a jasně ukazuje na existenci Milosrdného Tvůrce, Jež je Stvořitelem a Dárcem. To jest, všechny stvoření svědčí jazyky stovek svých vlastností o stovkách Nejkrásnějších Jmen Nutně Existujícího, Jediného Boha. Pokud není akceptováno toto svědectví, je nutné zamítnout všechny takovéto vlastnosti týkající se stvoření.

DVACÁTÉ ŠESTÉ OKNO

Stále obnovované krásy, přecházející po tvářích stvoření ve vesmíru, ukazují, že jsou stíny oznámení Překrásného Boha. Ano, bubliny jiskřící na hladině řeky a poté mizející a další bubliny, přicházející po nich a jiskřící jako předcházející, ukazují, že jsou zrcadly paprsků skutečného slunce. Stejnou cestou záblesky krásy, jež jiskří na cestujících bytostech v řece plynoucího času, poukazují na Věčně Krásného Boha a Jeho znamení.

Také vroucí láska v srdci vesmíru ukazuje na Neumírajícího Milovaného. Jak je naznačeno skutečností, že něco, co není nalezeno v samotném stromě, nebude přítomno v pravé formě v jeho plodech, vroucí Boží láska, přítomná v lidstvu, vnímavých plodech stromu vesmíru, ukazuje, že skutečná láska a vášeň je k nalezení v celém vesmíru, ale v jiných formách. V takovém případě tato skutečná láska a vášeň v srdci vesmíru ukazuje na Věčného Milovaného Boha. Navíc veškerá přitažlivost a magnetické síly, jež se vyskytují v četných rozdílných formách v

srdci vesmíru, ukazují uvědomělým srdcím, že jsou takto na základě přitažlivosti kreslené pravdy.

Také dle shody svatých a těch kdo odhalují záhady stvoření, kdo jsou nejcitlivějšími a nejzářivějšími z tvorů, spoléhající se na své osvícení a svědectví, znají oznámení Překrásného Boha a skrze své osvícení pochopili, že Milosrdný Bůh dělá, aby byl jimi znám a milován. Jejich jednomyslné vyprávění o tom opět s jistotou svědčí o Nutné Existenci Boha, existenci Překrásného Milosrdného a Jeho touhu být poznán člověkem.

Taktéž pero, jež pracuje na zkrášlení a zdobení bytostí a tváře vesmíru, jasně ukazuje na krásu Jmen Vlastníka tohoto pera. Tudíž vesmírná krása a láska v jeho srdci a přitažlivost v jeho hrudi a odkrytí a svědectví v jeho očích a krása a ozdoby na něm celém otevírají vskutku přesné a průzračné okno. Okno, jež zobrazuje uvědomělým myslím a srdcím Překrásného Milosrdného, neumírajícího Milovaného, Věčně Uctívaného Boha, Jehož Jména jsou překrásná.

Ó lehkomyšlní, bořící se uprostřed dusivých pochyb v temnotě a nejasnostech!

Přijďte k rozumu! Povstaňte do stavu
hodného lidstva! Podívejte se skrze tyto
čtyři otvory, pohled'te na krásu jednoty,
dosáhněte dokonalé víry a staňte se
skutečným člověkem!

DVACÁTÉ SEDMÉ OKNO

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

“Bůh stvořitelem je věcí všech a On ručitelem je též všeho.” (39:62)

Díváme se na věci, které se zdají být příčinami a následky ve vesmíru, a vidíme, že nejpovýšenější příčina nevlastní dostatečnou sílu pro nejobyčejnější následek. To znamená, že příčiny jsou jen závojem a něco jiného dělá následek. Vezměme pouze malý příklad z nespočetných stvoření a uvažme schopnosti paměti, jež je situována v lidské hlavě v místě tak malinkém jako hořčičné semínko: vidíme, že je rozsáhlá jako kniha- vlastně jako knihovna-, ve které je beze zmatku vepsána veškerá historie lidského života.

Která příčina může být uvedena pro tento zázrak Božské moci? Šedá hmota mozková? Jednoduché, nevědomé částice mozkových buněk? Závan šance a náhody? Ale tento zázrak umění může být pouze dílem Moudrého Tvůrce, který vypracovává knihu z velké knihy lidských činů pro

zveřejnění při vzkříšení, aby obeznámil člověka, že veškeré jeho konání je zaznamenáváno a bude připomenuto v čase zúčtování. A tuto knihu vkládá do rukou paměti. Protože jsou porovnatelné s lidskou pamětí, tak porovnejte vajíčka, semena a zrna a jejich malé obsáhlé zázraky vůči následkům. Podíváte-li se na jakýkoliv následek a umělecké dílo, pojmají tak báječné umění, že pokud by se daly všechny příčiny dohromady, nejenom společná jednoduchá příčina, prohlásily by předtím svou nemohoucnost.

Například připusťme, že slunce, jež je představováno velkou příčinou, vlastní vůli a vědomí; pokud je mu řečeno: „Jsi schopné udělat mouchu?“, samozřejmě by odpovědělo: „Díky štědrosti mého Stvořitele mám ve svém obchodě spousty světla, tepla a barev, ale takové věci jako musí oči, uši a život nejsou ani v mém obchodě, ani v mých silách.“

Mimoto báječné umění a ozdoby v následcích zamítají příčiny a naznačují Nutnou Boží existenci v souladu s veršem,

وَالِيهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ

A k Němu se vrací rozkazy všechny,(11:123), předávají záležitosti Bohu. Stejně tak i výsledky, cíle a užitky připevněné následkům jasně prokazují, že jsou dílem Štědrého, Moudrého a Milosrdného Boha za závojem příčin. Protože nevědomé příčiny jistě nemůžou pracovat a myslet s určitým cílem. A i přesto vidíme, že každé stvoření vzniká následováním ne jednoho, ale mnoha cílů, užitků a příkladů moudrosti. To znamená, že Moudrý a Štědrý Dárce toto tvoří a posílá je. On vytváří tyto užitky cílem jejich existence.

Například bude pršet. Je zřejmé, jak vzdálené jsou příčiny, z nichž vyplývá déšť, myšlení zvířat a slitování s nimi. To znamená, že déšť je jim seslán na pomoc skrz moudrost Milosrdného Stvořitele, který zvěř stvořil a zaručuje jejich obživu. Déšť je nazýván 'milostí'. Protože obsahuje nespočetná díla milosti a užitku, je to jako by déšť ztělesňoval milost, utvořenou do kapek a přicházející touto cestou.

Mimoto všechny elegantně vyzdobené rostliny, usmívající se na bytosti a zdobené zvířat, jasně poukazují na nutnou existenci a jednotu Nádherného, Jediného Boha za závojem Nespatřeného; Toho, Jež chce být

poznán a milován skrze tyto krásná umění. To znamená, že tato okrasa věcí a tyto výzdoby s jistotou naznačují přívlastky být poznán a být milován. Zatímco přívlastky být poznán a být milován jasně dosvědčují nutnou existenci a jednotu Všemocného Tvůrce, Který je Milován a Znám.

Krátce: Poněvadž příčiny jsou mimořádně všední a nemohoucí a následky jím přivlastněné jsou nejcennější a plné umění, tak toto zamítá příčiny. Cíle a užitky následků taktéž ruší neznalé a neživé příčiny a předávají je Nejmoudřejšímu Tvůrci. Také zdobení a zručnost na tváři následků naznačují Moudrého Tvůrce, Který chce učinit Svou Moc známou vědomělým bytostem a touží být milován.

Ó nešťastní ctitelé příčin! Čím vysvětlíte tyto důležité pravdy? Jak se můžete podvádět? Máte-li vědomí, odhrňte závoj příčin a prohlase: „ Bůh je Jediný, nemá žádného partnera!“ Buďte zachráněni z nespočetných bludů!

DVACÁTÉ OSMÉ OKNO

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ
اللِّسَانِ وَالْوَأْنُكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ

A patří k Jeho znamením stvoření nebes a země i rozličnost jazyků vašich i barev - a v tom je věru znamení pro lidstvo veškeré. (30:22)

Díváme se na vesmír a vidíme, že ve všem je moudrost a pořádek, ve všem od tělních buněk až po celý svět.

Díváme se na buňky v těle a vidíme významné vedení. Velení podle zákonů toho, kdo zvažuje, co je prospěšné pro tělo a spravuje ho. Na jedné straně je výživa uskladněna v žaludku formou tuku a vydávána v potřebném čase a na druhé straně je v těchto malinkatých buňkách regulace a uskladnění.

Díváme se na rostliny, kde je patrné nejmoudřejší plánování a péče.

Díváme se na zvěř a vidíme chov a štědou péči na nejvyšším stupni.

Díváme se na mocné prvky ve vesmíru a vidíme majestátní vládu a osvětlení sledující významné cíle.

Díváme se na vesmír jako celek a vidíme dokonalé pořadí v povýšených příkladech moudrosti a vznešených cílech, jako by byl myšlen zemí, městem nebo palácem.

Jak je popsáno a prokázáno v Prvním Zastavení v Třicátém Druhém Slovu, ani nejmenší místo není ponecháno pro přirovnávání partnerů k Bohu, od malinkatých částic až po hvězdy. Veškeré bytí je ve skutečnosti tak vzájemné, že ten, který si nemůže podmanit všechny hvězdy a držet je ve svých rukách, nemůže nutit částici brát zřetel na jeho tvrzení, že je jeho pánem a živitelem. Je nutné vlastnit všechny hvězdy za účelem býti skutečným živitelem jediné částice.

Dále jak je popsáno a prokázáno v Druhém Zastavení V Třicátém Druhém Slovu, ten, co není schopný utváření a aranžování nebes, nemůže vytvářet jedinečné rysy lidského obličje.

Vskutku je toto okno veliké jako vesmír. Je-li z něj pohlédnuto, následující verše

vyvstanou na mysl, napsány na stránkách
vesmíru velkými písmeny:

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ *
لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

*“Bůh stvořitelem je věcí všech a On
ručitelem je též všeho. Jemu patří klíče od nebes
i od země.” (39:62-63)*

Ten, který toto nevidí, nemá buď mysl
nebo srdce. Nebo je zvířetem v lidské
podobě!

DVACÁTÉ DEVÁTÉ OKNO

وَأَنَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

“A není věci, jež by chválu Jeho neslavila.”
(17:44)

Jednou na jaře jsem vyrážel na cestu, cizinec a hluboko v rozjímání. Zatímco jsem stoupal na kopec, brilantní žlutý blatouch mne udeřil do očí. Ihned mně přišly na mysl stejné druhy blatouchu, které jsem viděl před dávnými lety ve své rodné zemi a v ostatních zemích. Takováto myšlenka byla dána mému srdci: koho je tato květina pečetí, razítkem, podpisem, působením, toho pečeť a známka je na všech květinách stejného druhu na celé zemi. Při představě pečeti mne napadla následující myšlenka: stejně tak jako pečeť vyražená na dopise označuje autora dopisu, tak tato květina je pečetí označující Nejštědřejšího, Jediného Boha. A tento pahorek, který je napsán působením těchto druhů a s řádky těchto významných rostlin, ten je úředním dopisem Tvůrce květin. Tento kopec je také pečetí. Tato

plošina vzala podobu úředního dopisu Nejštědřejšího Boha.

Po této myšlence přišel na mysl následující fakt: tak jako pečeť všechno připisuje všechny věci svému vlastnímu Stvořiteli. Tedy všechny věci jsou okny k Božské Jednotě tak, že každá připisuje všechny věci Jedinému z Jednoty. To znamená, že dojem je tak báječný, umění tak zázračné v každé věci a hlavně v každé živé bytosti, že ten, kdo to tak smyslně tvoří a předepisuje, může tvořit všechny věci a ten, kdo tvoří všechny věci, je zajisté Bůh. Musíme tedy říci, že ten, kdo nemůže tvořit všechny věci, nemůže tvořit ani jedinou věc.

Ó vy lehkomyšní! Podívejte se na tvář vesmíru! Pohleďte na stránky bytostí jednu v druhé jako dopisy Věčného Boha, každý dopis oznamován mnoha pečetěmi Božské Jednoty! Kdo může zamítnout svědectví těchto pečetí? Která síla je umlčí? Posloucháte-li kteroukoliv z nich srdcem, uslyšíte ji dosvědčovat:“ Dosvědčuji, že není boha kromě Boha!“

TŘICÁTÉ OKNO

لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

„Kdyby byla na nebi a na zemi božstva jiná kromě Boha, věru by obojí již zkáze bylo propadlo.“(21:22) „A zahyne všechno kromě tváře Jeho - a Jemu náleží rozhodnutí a k Němu budete navraceni.“(28:88)

Toto je Okno učenců teologie na základě možnosti a tvoření a jejich cesta pro poskytování Nutně Existujícího, Jediného Boha. Pro všechny detaily vás odkazujeme na veliké knihy učenců, jako jsou *Sharh al-Mawagif* a *Sharh al-Magasid*, a zde pouze ukazujeme jeden nebo dva záblesky, které se rozlévají na duši v záři Koránu a tohoto Okna. Jak následuje:

Je to požadavkem nadvlády a panování; zavrhuje partnerství; neuznávají zasahování. Je to proto, že jsou-li ve vesnici dva starostové, zničí vesnický klid a pořádek. Nebo jsou-li dva vedoucí v okrese nebo

dva guvernérové v provincii, způsobí chaos. Nebo jsou-li dva králové v zemi, způsobí úplný a bouřlivý zmatek. Poněvadž bledý stín a drobný příklad nadvlády a panování v nemohoucích lidských bytostech potřebných pomoci nepřijímá zasahování soupeřů, protivníků nebo vrstevníků, pak můžete porovnat, jak bude panování, které je formou absolutní svrchovanosti a nadvlády, prosazovat právo zamítnutí zásahu do vlády Jediného Boha Vlastnícího Absolutní Moc. To znamená, že nejjasnější a neustálou nezbytností Božství a nadvlády je nadvláda a jednota a jedinečnost. Jasný důkaz a jisté svědectví tomu jsou dokonalý pořádek a překrásná harmonie ve vesmíru. Ve křídlech mouchy až po lampy na nebesích je takový řád, že i rozum se před tím klaní v úžasu a uznání, prohlašující: „Sláva Bohu! Jaké zázraky Bůh zamýšlel! Jak veliké je Boží požehnání!“ Pokud by bylo jediné místo pro partnerství s Bohem a zasahování tak, jak tento verš naznačuje,

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا

“Kdyby byla na nebi a na zemi božstva jiná kromě Boha, věru by obojí již zkáze bylo

propadlo.“(21:22), pořádek by byl zničen, forma by byla změněna a objevily by se známky zmatenosti. Ale verš,

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ * ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ
كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

“Pozvedni jen zrak svůj, zda uvidíš trhlinu nějakou! A potom obrať svůj zrak ještě dvakrát, a pohled tvůj se k tobě navrátí ponížen a vyčerpán námahou marnou” (67:3-4), ukazuje, jak moc se lidský zrak snaží najít chyby, nemůže najít žádnou, a navrací se zničen do svého obydlí, očí, a říká té chybě hledající mysli, jež ho vyslala: „ Jsem zničen pro nic, není žádné chyby.“ To ukazuje, že řád a pravidelnost jsou nejdokonalejší. To znamená, že řád ve vesmíru je jasný svědek Božské Jednoty.

Nyní zvažme tvoření. Učenci teologie uvádějí:

„Svět podléhá změnám. A vše, co podléhá změnám, je stvořeno. Každá stvořená věc má stvořitele. Vesmír má věčného stvořitele.“

A my říkáme, ano, vesmír je stvořen. Protože vidíme, že každé století, vlastně každý rok a každé roční období, jeden vesmír, jeden svět, odejde a jiný přijde. To znamená, že je Mocný Slavný Jediný, který obnovující vesmír tvoří vesmír každý rok, vlastně každé období a každý den, a ukazuje to vědomým stvořením. Potom ho vezme zpět a vloží jiný na jeho místo. Připojuje jeden vesmír za druhým jako články řetězce a věší je na řetězec času. Zajisté vesmíry, objevující se z ničeho a mizící před našima očima každé jaro, každý nový vesmír stejný jako tento svět jsou zázraky moci Všemohoucího Boha, jež je tvoří. Ten, který neustále tvoří a mění světy ve světě, zcela určitě stvořil také svět. A On udělal svět a povrch země penzionem pro tyto skvělé návštěvníky.

Nyní pokročme k diskusi o „možnostech“. Učenci teologie říkají:

„Možnost je rovná s ohledem na obojí, bytí i nebytí“ To znamená, pokud bytí a nebytí jsou oboje stejně možné, to, které stanovuje, preferuje a tvoří, je nezbytné. Protože možná stvoření nemůžou tvořit jeden druhého v nepřetržitém a nekonečném řetězci příčin a následků. Ani nemůže

tvořit jeden druhého, a ten dalšího, formou příčinné souvislosti. V takovém případě je Nutně Existující, Jediný Bůh, který je tvoří. Vykreslili nulové a prázdné, nekončící kazuální sekvence s dvanácti známými kategorickými důkazy zvanými „žebříkový důkaz“ a předvedli příčinnost jako nemožnou. Přeřízli řetězy příčin a prokázali existenci Nutně Existujícího Jediného Boha. A říkáme toto: je jistější a jednodušší ukazovat na všem znaky vlastní Stvořiteli Všeho než příčiny řezané v krajnostech světa s důkazy vyvracejícími příčinnost. Skrze zář Koránu všechny Okna a Slova jsou založena na tomto principu. Tak jako tak možnost vlastní nekonečný dech. Ukazuje nespočetnými pohledy existenci Nutně Existujícího, Jediného Boha. Není omezena cestou učenců teologie – přetrháváním řetězců příčin, což je opravdu mohutná a široká cesta; otevírá cestu k poznání Nutně Existujícího, Jediného Boha neomezenými cestami. Následovně:

Vidíme, že každá věc ve své existenci, svých vlastnostech a svém životě, ačkoli váhající mezi nespočetnými možnostmi, tedy mezi opravdu četnými cestami a

aspekty, následuje spořádanou cestu s ohledem na své bytí v nespočetných pohledech. Také její vlastnosti jsou jí dány konkrétním způsobem. Všechny vlastnosti a stavy měnící se během jejího života jsou stanovené stejným způsobem. To znamená, že je poháněna rozumným způsobem uprostřed nespočetných cest prostřednictvím vůle toho, jež určuje, výběru toho, jež vybírá, a stvořením moudrého stvořitele. Ten to obléká řádnými vlastnostmi a stavem. Poté je to vyjmuto z izolace a učiněno částí složeného těla a možnosti se zvětší, neboť můžou být nalezeny v onom těle tisíci způsoby. Jelikož je mu dán zvláštní plodný stav mezi těmito neplodnými možnostmi, čímž jsou získány z těla důležité výsledky a užitky, a nese důležité funkce. Poté je tělo uděláno součástí dalšího těla. Opět možnosti vzrostou, jelikož může existovat tisíce způsoby. A tímto způsobem předvádí důležité funkce; a tak dále. Postupně to daleko jistěji prokazuje nutnou existenci Vševědoucího Plánujícího. Oznamuje vedení Vševědoucího Velitele. Tělo v těle každé má funkci, řádnou povinnost, ve všech sloučeninách, kde jeden s druhým se stanou složkami větších sloučenin a má

zvláštní vztah ke každému stejně, jako voják má funkci a řádné povinnosti ve své četě, své skupině, svém praporu, svém regimentu a své armádě, a vztah zvláštní pro každou tuto sekci, jeden s druhým. Buňka z čočky vašeho oka má povinnost ve vašem oku a vztah s ním a má moudré funkce a povinnosti ve vaší celé hlavě a má k ní vztah. Je-li popleten i jen nejmenší kousek, zdraví a uspořádání těla je narušeno. Má zvláštní funkce a moudré vztahy vzhledem ke všem žílám, senzorickým a motorickým nervům, a i tělu jako celku. Tento specifický stav jí byl dán moudrostí Moudrého Tvůrce mezi tisíci možnostmi.

Touto samou cestou každé stvoření ve vesmíru dosvědčuje zvláštním bytím, moudrou formou, prospěšnými vlastnostmi danými mezi četnými možnostmi, Nutné Existenci Jediného Boha. Tak také když vstoupí do sloučenin, prohlašují tato stvoření jejich Tvůrce rozdílnými jazyky v každé sloučenině. Krok za krokem až po největší sloučeninu jejich vztahy, funkcemi, povinnostmi, dosvědčují nutnou existenci, výběr, a přání jejich Nejmoudřejšího Tvůrce. Protože ten, jež umísťuje věc ve

sloučeninách, zatímco zachovává její moudrý vztah, ten musí být Tvůrcem všech sloučenin. To znamená, že jediná věc Jemu dosvědčuje tisíci jazyky. Tedy z pohledu možnosti svědectví o existenci Nutně Existujícího, Jediného Boha je tak mnohonásobné nikoliv jako počet bytí ve vesmíru, ale jako počet vlastností bytí a sloučenin, jež tvoří.

Ó vy lehkomyšní! Což neslyšíte toto svědectví? Hlasy plnící vesmír musí být mrtvé nebo nesmyslné, je to tak? Vy řekněte...

TŘICÁTÉ PRVNÍ OKNO

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ * وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ

Stvořili jsme věru člověka v postavě nejkrásnější. (95:4) Na zemi znamenají jsou pro věřící přesvědčené, a také ve vašich duších. Což jasně to nezříte? (51:1-2)

Toto Okno je Oknem člověka a týká se člověka samotného. Pro důkladné debaty na toto téma vás odkazujeme na podrobné knihy tisíce vzdělaných učenců a zde pouze poukážeme pár základů obdržených ze záře Koránu. To je takto:

Jak je vysvětleno v Jedenáctém Slovu, „Člověk je úředním dopisem tak obsáhlým, že prostřednictvím člověka samotného činí Všemohoucí Bůh pro něj pochopitelná všechna Svá Jména.“ Pro podrobnosti vás odkazujeme na ostatní Slova a zde pouze vysvětlíme tři Body.

První bod: Člověk je zrcadlem Božských Jmen ve třech aspektech.

První aspekt: Jako temnota v noci ukazuje světlo, tak prostřednictvím své slabosti a nemohoucnosti, své bídy a potřeby, svých nedostatků a chyb člověk činí známou moc, sílu, hojnost a soucit Všemocného Slavného Boha, a tak dále...Touto cestou člověk jedná jako zrcadlo četných Božských přívlastků. I skrze hledání bodu podpory ve své nekonečné nemohoucnosti a neomezené slabosti ve tváři svých nespočetných nepřátel, jeho svědomí se neustále dívá na Nutně Existujícího Jednoho. A poněvadž je nucen žádat ve své naprosté chudobě a nekonečné potřebě o asistenci ve tváři svých nespočetných cílů, z tohoto pohledu se jeho svědomí celou dobu opírá o Soud Nejmilosrdnějšího v Hojnosti a otevírá k Němu své ruce v prosbách. To znamená, že se otevřela dvě malá okna na Soud Milosti Všemocného a Milosrdného Boha, do kterých může být nahlíženo celou dobu s ohledem na tento bod podpory a bod asistence ve svědomí.

Druhý aspekt: býti zrcadlem je tento: skrze zvláštnosti jako jsou jeho dílčí znalosti, moc, zrak a sluch, vlastnictví a svrchovanost, které jsou příklady jemu dané, člověk jedná jako zrcadlo znalostí, moci, zraku, sluchu a svrchovanosti nadvlády Mistra Vesmíru; rozumí jim a činí je známými. Na příklad říká: „ Stejně jako já stavím tento dům a vím, jak ho stavět, a vidím ho a vlastním a spravuji ho, tak i Tvůrce má impozantní vesmírný palác. Tvůrce ho zná, vidí, dělá, spravuje.“ A tak dále...

Třetí aspekt: býti zrcadlem je tento: člověk jedná jako zrcadlo Božských Jmen, na něm jsou jejich otisky. Je více než sedmdesát Jmen, jejichž otisky jsou patrné v lidské obsáhlé přirozenosti. Do jisté míry byly vysvětleny na začátku Třetího Pozastavení v Třicátém Druhém Slově. Například svým stvořením člověk ukazuje Jména Tvůrce a Stvořitel; svým bytím Nejlepší ze vzorů Jména Nejmilosrdnější a Slitovný a krásným způsobem, jakým je živen a vychován, Jména Štědrý a Laskavý a tak dále. Ukazuje rozdílné otisky různých Jmen skrze všechny své části a schopnosti, všechny své orgány a končetiny, všechny

své jemné smysly a schopnosti, všechny své city a emoce. To znamená, že stejně jako je mezi Jmény Nejlepší Jméno, tak i mezi odrazy těchto Jmen je nejlepší odraz, a tím je člověk.

Ó, vy, kteří se považujete za pravého člověka! Čtěte sebe! Jinak jste jako zvíře nebo neživí!

Druhý bod: Poukazuje na důležité tajemství Božské Jedinečnosti. Následovně:

Vztah mezi lidskou duší a tělem zapříčiňuje, že všechny jeho členy a části pomáhají jeden druhému. To znamená, lidská duše je velícím zákonem mezi zákony týkající se stvoření -manifestace Boží vůle-, jež byla oblečena do vnější existence a je hlavní vládnoucí schopností. Takto při spravování částí těla a slyšíc jejich nehmotné hlasy a vidíc jejich potřeby, nevytvářejí překážky jeden druhému, ani nematou duši. Ať blízko či daleko jsou stejné ve vztahu k duši. Nezaclánějí jeden druhému. Přeje-li si duše, může přinést většinu na pomoc jednomu. Přeje-li si, může znát, vnímat a spravovat skrze každou část těla. I pokud to vyžaduje velké osvětlení, může vidět a slyšet skrze všechny části.

Stejně tak *Bůh představuje příklad nejvznešenější* (16:60), poněvadž duše, velící zákon Všemohoucího Boha, zobrazuje tuto schopnost v těle a částech člověka, který je zajisté mikrokosmem, nekonečná jednání, nespočetné hlasy, nekonečné prosby, nespočetné záležitosti ve vesmíru, které jsou makrokosmem, nebudou představovat obtíže všezahrnující vůli a absolutní moci Nutně Existujícího Jediného Boha. Nepostaví překážky jeden druhému. Nezaměstnají Slavného Stvořitele, ani Ho nepopletou. Vidí je všechny současně a slyší je všechny současně. Blízké i vzdálené jsou všechny pro Něj stejné. Přeje-li si, pošle všechny pro pomoc jednoho. Vidí všechno a slyší jejich hlasy skrze všechno. Zná vše skrze vše a tak dále...

Třetí bod: Život má nejdůležitější povahu a významné poslání, ale protože byl do detailu prodiskutován v Okně Života (Dvacáté Třetí Okno) a v Osmé Frázi Dvacátého Dopisu, odkazujeme vás na ně a zde pouze uděláme následující připomenutí.

Ozdoby života, jež vyvěřely do formy emocí, poukazují na početná Jména a základní Božské vlastnosti. Jednají jako

zrcadla, odrážející nejbrilantnějším stylem základní vlastnosti Věčně Žijícího Boha. Ale teď není pravý čas vysvětlovat tuto záhadu těm, jež neuznávají Boha nebo o Něm nejsou ještě plně přesvědčeni. A tak zde zavíráme tyto dveře.

TŘICÁTÉ DRUHÉ OKNO

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا * قُلْ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

“A On je ten, jenž vyslal posla Svého se správným vedením a s náboženstvím pravdivým, aby mu dal zvítězit nad každým jiným náboženstvím. A Bůh je svědkem dostačujícím!” (48:28) “Rci: ‘Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným od toho, jemuž náleží království na nebesích i na zemi. Není božstva kromě Něho a On je ten, jenž život i smrt dává.’” (7:158)

Toto je Okno Proroka Muhammeda (Nechť mu Bůh žehná a dá mír), Slunce na nebi poselství, vlastně Slunce Sluncí. Poněvadž bylo prokázáno v Třicátém Prvním Slově, Pojednání o Nanebevstoupení, v Devatenáctém Slově, Pojednání o Poselství Muhammeda (Nechť

mu Bůh žehná a dá mír), a v Devatenáctém Znamení Devatenáctého Dopisu, jak průzračné a patrné je toto brilantní, veliké a světelné okno, zamysleme se nad těmito dvěma Slovy, Dopisem a Devatenáctým Znaméním. Nyní pouze řekneme toto:

Muhammed (Nechť mu Bůh žehná a dá mír), živý, zřetelný důkaz Božské Jednoty, ukázal a prohlašoval Božskou Jednotu svým životem se dvěma křídly poselství a posvátnosti, což znamená silou, jež zahrnovala souhlas všech předcházejících proroků a jednotností učenců, kteří přišli po něm. Otevřel okno na znalost Boží široké a brilantní a průzračné jako Svět Islámu. Milióny čistých a věrohodných učenců jako Imam Ghazzali, Imam-i Rabbani, Muhyiddin al-Arabi a Abd al-Qadir Geylani se dívali skrze toto Okno a ukázali ho také ostatním. Může nějaký závoj skrýt Okno jako toto? Může být člověk, který se nechce dívat tímto Oknem, brán jako rozumný? Řekněte sami!

TŘICÁTÉ TŘETÍ OKNO

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ
يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قَيِّمًا * أَلَّا يَكُونَ الْكِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
لِتُخْرَجَ النَّاسُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

*“Sláva Bohu, jenž seslal služebníkovi Svému
Knihu a neučinil ji křivou. (18:1) “Alif lám
rá! Toto je Písmo, jež jsme ti seslali, abys
vyvedl lidi s dovolením Pána jejich z temnot ke
světlu.” (14:1)*

Představte si všechny Okna, které jsme
zmínili, jako pár kapek z oceánu Koránu,
pak budete moci porovnat kolik světla
Božské jednoty, jako živou vodu obsahuje
Korán. Ale pokud je Korán, zdroj a původ
a pramen všech těchto Oken, brán zcela
krátkým a jednoduchým způsobem, i tak
formuluje nejbrilantnější, nejprůzračnější,
nejobsáhlejší Okno. Abyste viděli, jak
nepochybné, lesklé a průzračné je toto
Okno, odkazujeme vás na Pojednání o
Zázracích Koránu, Dvacáté Páté Slovo, a na

Osmnácté Znamení z Devatenáctého Dopisu. A prosící Slitovný Trůn Slavného Boha, Který nám seslal Korán, říkáme:

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا
 رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
 رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

“Pane náš, neměj nám za zlé, jestliže jsme zapomněli či chybili!” (2:286)

“Pane náš, nedej odchýlit se srdcím našim poté, cos uvedl nás na cestu správnou.” (3:8)

“Pane náš, přijmi jej od nás, vždyť Tys věru slyšící, vševedoucí!” (2:127)

“A vyslyš pokání naše, vždyť Tys věru odpouštějící, slitovný.” (2:128)

Poznámka

Bude-li Bůh chtít, tento Třicátý Třetí Dopis z Třiceti Tří Oken přivede k víře ty bez víry, posílí víru těch, jejichž víra je slabá, ujistí víru těch, jejichž víra je silná, ale napodobující, dá lepší dech víře těch, jejichž víra je jistá, povede k pokroku v poznání Boha – základ a prostředky všech skutečných dokonalostí- ty, jejichž víra má dech, a otevře jim lepší průhledy. A proto nemůžete říci „Jedno okno pro mne stačí,“ protože je-li uspokojen váš rozum, vaše srdce chce taktéž svůj díl a také vaše duše bude chtít svůj díl. Vaše fantazie bude také chtít svůj díl světla. Ostatní okna jsou také nezbytná, protože každé má rozdílný užitek.

V Pojednání o Nanebevstoupení Proroka Muhammeda (NMBŽ) byl prvně adresován věřící, zatímco ateista byl v pozici posluchače. Ale v tomto pojednání je to odmítající víru, jež je adresován, zatímco věřící je v pozici posluchače. Na toto by měl být brát zřetel.

Na neštěstí z důležitého důvodu musel být tento dopis psán extrémní rychlostí. Taktéž zůstal v podobě prvního konceptu. Proto zde jistě budou nějaké nesrovnalosti a chyby ve stylu, jakým je to vyjádřeno, za které jsem zodpovědný. Žádám mé bratry, aby na to hleděli s tolerancí a aby to opravili, pokud je to možné. A modlili se za mé odpuštění.

وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى
وَالْمَلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهَوَى
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ
اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مَنْ أَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ أَمِينَ

*Mír s těmi jež následují Vedení, a odsouzení
těm jež následují své vlastní touhy.*

*“Sláva Tobě,” řekli, „my máme vědění jen o
tom, čemus nás Ty naučil, neboť Tys jediný
vševědoucí, moudrý!“ (2.32)*

*Ó Bože, uděl požehnání a mír tomu koho jsi
poslal jako Milost pro všechny Světy, a jeho
Rodině a Společníkům, a dej jim mír. Amen.*

*Bude-li Bůh chtít, tento Třicátý
Třetí Dopis z Třiceti Tří Oken
přivede k víře ty bez víry, posílí
víru těch, jejichž víra je slabá,
ujistí víru těch, jejichž víra je silná,
ale napodobující, dá lepší dech víře
těch, jejichž víra je jistá, povede k
pokroku v poznání Boha – základ a
prostředky všech skutečných
dokonalostí – ty, jejichž víra má
dech, a otevře jim lepší průhledy.*

